

Tiskovina, poštšina plačana pri pošti 2322 Majšperk

Majšperčan

December – gruden 2021 **127**

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

TEDEEN OTROKA
2014

*Želimo vam, da bi bilo leto 2022 zdravo,
polno lepih trenutkov in novih izzivov.*

Županja z občinskim svetom in občinsko upravo ter uredniški odbor

Pojedina (Društvo gospodinj Stoperce)

Miklavž je obiskal vsako hišo v Sestržah.

Športni dan

Fantje so popravili brv na Sestrškem jezeru.

Otroci iz vrtca so barvali kamenčke ob mednarodnem dnevu prijaznosti.

Naredili smo kolesarski izpit in se odpeljali na Sestrško jezero.

Saša Furek: Plakat miru

NAGOVOR ŽUPANJE

Spoštovani občani in občanke!

December je. To je po pravilu mesec številnih praznovanj, čas posebnega čarobnega vzdušja, ki ga preživljamo v krogu svojih najbližjih in prijateljev, v soju luči in posebnih priprav na najlepši praznik v letu, to je božič. Tudi letos bo tako, čeprav bo krog ljudi, s katerimi se bomo lahko družili in praznovali, ponovno zelo omejen, saj je korona še vedno naša vsakodnevna spremljevalka. Žal se niso uresničile naše lanskoletne želje, da bi bilo drugo leto že vse drugače in da bi korono v tem času uspešno premagali. Zato je še vedno treba upoštevati vse ukrepe, paziti nase in na svoje najbližje, predvsem pa je pomembno, da se vsi tisti, ki se lahko, cepimo in s tem prispevamo k boljši varnosti nas vseh in družbe nasploh. Verjamem, da smo vsi naveličani vsakodnevnih besed in pogovorov o virusu, a če ga želimo premagati, se bomo morali še malce potruditi in samo upamo lahko, da bo vstop v naslednje leto le prinesel nekoliko boljše razmere.

Če kaj pogrešamo v tem času, so to prav gotovo številne prireditve in druženja, ki so se v preteklosti kar vrstila in so jih pripravljala naša društva. To je prav gotovo lahko čas, v katerem razmišljamo, kaj bomo delali, ko se razmere normalizirajo, žal pa ta čas razmišljanja traja že kar dolgo. Razumem posamezna društva, ki bi želela običajen najem športnih objektov in se jim zdi, da preveč kompliciramo in jim s svojimi ukrepi preprečujemo posamezne aktivnosti. Žal dobivamo vsakodnevna sporočila NIJZ in prošnje, naj pomagamo, saj sistem ne bo vzdržal, in ko gledamo številke o širjenju epidemije v naši občini, ne moremo biti posebej optimistični, saj je bil november pri nas res zaskrbljujoč.

A kljub težkim razmeram gre življenje naprej in večina gospodarskih dejavnosti je potekala dokaj normalno. To velja tudi za naše investicije, čeprav se na trgu čuti predvsem pomanjkanje izvajalcev. S tem se tudi cene zelo zvišujejo in realizacija je bistveno počasnejša, kot bi si želeli. Pa vendar smo uspeli realizirati kar nekaj investicij. To je predvsem področje cestne infrastrukture, obnova in posodobitev pokopališča na Ptujski Gori in v Majšperku, dokončanje obnove doma krajanov v Sestrzah, uspešno se gradi pločnik s kolesarsko stezo med Vrhmi in Ptujsko Goro, podpisani sta pogodbi za obnovo vežice v Stopercih in za izgradnjo kolesarske poti med Bregom in Podložami, kjer se naš del priključi kolesarski poti v občini Kidričevo, sprejet je OPPN za področje med bencinsko črpalko in trgovino Jager, kjer bomo pričeli z aktivnostmi in prodajo parcel za individualno in skupinsko gradnjo stanovanj ter izdelali načrte za CIDO (Center integrirane dolgotrajne oskrbe), in še bi lahko naštevale.

V tem času smo pripravili in sprejeli proračuna za leti 2022 in 2023, opravili številne razprave na naših občin-

skih odborih, na svetih KS in na občinskem svetu. Gre za proračuna, ki vsebujeta vrsto pomembnih investicij. Dveletni proračun smo sprejeli, čeprav nas v tem času čakajo še volitve. Pomembno je, da se investicije izvajajo nemoteno, saj so za določene projekte pridobljena tudi EU-sredstva in so roki dokončanja zelo pomembni. Naj na kratko povzamem samo glavne investicije v letu 2022, katerih skupna vrednost je skoraj 4 milijone evrov. To je ponovno modernizacija cestne infrastrukture (kar 13 odsekov cest), nadaljevanje gradnje pločnika in kolesarske poti, gradnja kompetenčnega centra na Bregu in obnova muzeja ter parkirišča na mestu 'ležečega nebotičnika', upamo tudi na pričetek gradnje pločnika v Stopercih in na izdelavo projektov za pločnik v Preši. V Majšperku, kjer

Majšperčan je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.
Vpisan v razvid medijev pod zaporedno št. 94.
Naslov: Občina Majšperk, Majšperk 39, 2323
Majšperk, tel.: 02 795 08 30,
e-naslov: obcina.majšperk@majšperk.si.

Uredniški odbor: Peter Kitak, Marjan Kokot, Branka Vedlin, Suzana Vuk, Barbara Rodošek – odgovorna urednica
Lektorica: Barbara Rodošek
Avtorica naslovne fotografije: Barbara Vedlin
Oblikovanje in tisk: Grafex d.o.o., Izlake
Naklada: 1600 izvodov; lokalno informacijsko glasilo Majšperčan prejme vsako gospodinjstvo v občini brezplačno. Izdajatelj plačuje 9,5% DDV (Ur. list RS, št. 89/98).

smo sprejeli OPPN, bomo pričeli s prodajo individualnih parcel in parcel za izgradnjo večstanovanjskih objektov ter pripadajoče infrastrukture. Pripravili bomo tudi projekte za gradnjo CIDO, vendar je realizacija odvisna od sprejema zakonodaje in razpisa na državni ravni. Veliko bomo vlagali v cestno razsvetljavo, upamo tudi, da se bo končno pričela gradnja širokopasovnega omrežja, na kar pa žal nimamo posebnega vpliva, saj občina pri tem projektu finančno ne sodeluje. Prav tako bomo namenili sredstva za nabavo potrebnega materiala in opreme v naši osnovni šoli in vrtcu, začeli bomo graditi športni park na Ptujski Gori; v tem letu pa nabavljamo še štiri zip-line za športne parke. Seveda bomo kot vsako leto finančno pomagali našim društvom. Na področju gasilskih društev bomo v skladu z načrtom GZ Majšperk zagotovili sredstva za delovanje, izobraževanje in investicijo v nakup avtomobila PGD Majšperk - Breg ter projekte za dom v Stopercih. Prav gotovo je še veliko manjših zadev, sicer pa je proračun objavljen na naši spletni strani, kjer ga lahko natančno pregledate, saj je v uvodniku nemogoče povedati vse, kar je pomembno.

Spoštovani!

Resnično upam, da nam bo novo leto 2022 prineslo vsaj do poletja bolj sproščeno življenje, predvsem pa vsem vam želim, da bi se med temi prazniki počutili lepo, da bi bili srečni in zdravi. Vsem našim otrokom želim, naj z veseljem pričakajo in sprejmejo Božička, ki ga tokrat skupaj z našimi prostovoljnimi gasilskimi društvi organizira občina. Želimo namreč, da bi bilo vzdušje vsaj nekoliko bolj praznično. Naše najmlajše pa je k sebi že povabil Miklavž. Pred nami je še državni praznik dan samostojnosti in enotnosti. Tokrat bo prireditev v organizaciji KUD Majšperk in ostalih društev ter nastopajočih posneta in si jo lahko ogledate na SIP TV.

Naj vam tako božični večer ob okrašenem drevescu in jaslicah prinese miru in sreče. Preživite ta praznik v krogu svojih najbližjih in tistih, ki jih imate radi, ki vam dajejo moč za življenje, v novem letu pa vam želim veliko dobrega in veliko zdravja; naj vas spremljajo tudi sreča ter pravi prijatelji.

Dr. Darinka Fakin,
vaša županja

POZDRAV UREDNICE

Drage bralke, cenjeni bralci!

Miklavžev večer je in zunaj naletava sneg. Res je sicer, da ga kar hitro »pobira«, a nocoj si dovolim sanjati in si želim, da bi snežilo tako kot včasih in da bi bil božič spet bel. Malo romantičnega sanjarjenja ne škodi. Upam, da se strinjate s tem.

Dolgo sem razmišljala, kaj naj zapišem v uvodnik tokratnega časopisa. Ne spadam namreč med tiste, ki navdihujoč govor stresejo iz rokava. Potem pa so mi vzgojiteljice iz vrtca poslale fotografijo obnovljene slike na pročelju stavbe (hvala!). Res je bolj pomladna, a nič ne de. Ko sem jo ugledala, me je nagovorila njena razigranost, nagovorile so me barve, predvsem pa njeno sporočilo. Pri obnovi slike so namreč sodelovali številni: slikar Gregor Samastur, varovanci VDC Dornava, otroci in vzgojiteljice iz vrtca. Mar ni prav to sodelovanje nekaj najbolj pomembnega? En dan so preživeli skupaj, naredili so nekaj dobrega, poveselili so se, iskali so to, kar jih združuje. Najbrž nihče ni iskal napak pri drugem.

V tokratnih prispevkih boste lahko našli več sledi takšnih dobrohotnih dejanj. Verjamem, da mnoga od takih dejanj niti niso zabeležena. Vsa pa so seme za boljši jutri. Takšna dejanja potrebujemo, če želimo rešiti to našo skupnost: družino, širšo skupnost, narod, svet ... V obdobju, v katerem smo (zdi se, da prevladujejo katastrofične novice, negativizem, cinizem, nesramnost in nervoznost), potrebujemo **dobra dejanja, dobrohotne misli, vesele trenutke, razumevanje in mir.** Tega vam želim, spoštovani vsi, ki prebirate Majšperčana.

Na koncu leta se želim zahvaliti članom uredniškega odbora za sodelovanje pri izdajanju časopisa ter piscem, ki nas

zvesto »zalagate« z novicami iz svojih društev, šol, vrtca, občine in od drugod. Naj to sodelovanje obrodi še veliko lepih sadov. Vsem pa želim prijetno obhajanje božiča ter vse dobro v novem letu.

Barbara Rodošek

POSLANSKI KOTIČEK

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Majšperk!

Leto 2021 gre počasi h koncu. Tudi letošnje leto je bilo v več pogledih drugačno, polno preizkušenj in novih izzivov. Konec leta je ponavadi čas, ko se ozremo nazaj in razmislimo, kaj je bilo v preteklem letu dobrega in kaj bi vendarle lahko naredili drugače, ter se z novim upanjem zazremo v prihodnost.

Konec leta je zelo aktiven tudi v državnem zboru, na številnih rednih in izrednih sejah. V jesenskem času smo poslanci največ časa namenili obravnavi sprememb proračuna za leto 2022 in potrjevanju novega proračuna za leto 2023. Oba proračunska dokumenta sta bila pripravljena v precej nepredvidljivih okoliščinah, a sta kljub temu zelo razvojno naravnana, saj se z njima krepijo investicije, ki se bodo v prihodnjih letih izvajale povsod po državi. Skupno se bo za investicije namenilo kar 2,3 milijarde evrov. Za leti 2022 in 2023 je z dvigom povprečnin v potrjenih proračunskih dokumentih tudi tokrat omogočeno, da se bodo lahko izvedle potrebne investicije v občinah. S tega naslova bo tako občina Majšperk v prihodnjem letu v svoj proračun prejela še dodatnih 61.400 evrov finančnih sredstev, ki se bodo lahko namenila za dodatna vlaganja. Vesela sem, da se številne investicije, podprte s strani države, izvajajo tudi v našem lokalnem okolju. Že v začetku leta se bo začel graditi urgentni center Ptuj, ki smo ga v Spodnjem Podravju predolgo čakali in ga končno pod aktualno vlado le dočakali. Enkrat več sredstev je v proračunu namenjenih za sanacijo plazov, kar je za celotno območje Haloz izjemno pomembno, tudi za občino Majšperk. Sanirajo se državne ceste, gradnja kolesarske poti Ptuj–Hajdina–Kidričevo–Majšperk bo kmalu stekla, rešuje se problematika protipoplavne zaščite. Za obmejna problemska območja, kamor spada tudi občina Majšperk, se pripravlja program razvojnih spodbud za leta 2022–2025, ki bo usmerjen v spodbujanje investicij in ustvarjanje novih delovnih mest na teh območjih.

Poleg proračunskih dokumentov so bili na sejah v jesenskem času obravnavani še številni drugi zakoni, ki bodo vplivali na naše vsakodnevno življenje, in sicer zakon o debitorizaciji, zakon o dolgotrajni oskrbi, zakon o dohodnini, gradbeni zakon, zakona o organiziranosti in delu v policiji, kazenski zakonik ... Kot najpomembnejša zakona v tem naboru lahko izpostavim predvsem zakon o dolgotrajni oskrbi, ki smo ga po več letih pričakovali vendarle dočakali, in zakon o dohodnini, ki bo, če bo sprejet tudi v zadnji obravnavi

sredi decembra, prinesel višje neto plače za vse. V predlogu zakona o dohodnini je namreč postopna sprememba dviga splošne olajšave s 3500 evrov na 7500 evrov, kar poenostavi pomeni, da bo vsak na letni ravni prejel eno neto plačo več. Predlog zakona prinaša še druge pomembne novosti: znižuje se davčna stopnja v petem dohodninskem razredu s 50 na 45 %, znižuje se stopnja dohodnine od dohodka iz oddaje premoženja v najem s 27,5 % na 15 %, znižuje se stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala iz 27,5 % na 25 %, prinaša oprostitve plačila dohodnine z naslova družinske pokojnine in dohodkov, izplačanih iz šolskih skladov, uvaža se seniorska olajšava, na podlagi katere bodo prejemniki pokojnin neobdavčeni do dohodka v višini 1433 evrov, uvaža se olajšava za vlaganje v digitalno preobrazbo, dviguje se olajšava za podjetja, ki sprejmejo vajenca, dijaka, študenta po učni pogodbi, in sicer s trenutnih 20 % na 80 % povprečne plače, za samostojne podjetnike pa se dviguje tudi olajšava za deficitarne poklice.

Spoštovani, pred nami je tisti poseben, čaroben čas leta. Naj bodo decembrski dnevi obdani z vonjem dobrot iz domače peči. Vzemite si čas zase in za svoje najdražje. Želim vam mirne in blagoslovljene božične praznike ter ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti. Leto, ki je pred nami, naj bo radodarno z zdravjem, ljubeznijo in z vsem tistim, kar vam je v življenju drago. Vse dobro!

Suzana Lep Šimenko,
poslanka DZ RS

OBČINSKI SVET OBČINE MAJŠPERK

Delovanje občinskega sveta

Člani občinskega sveta so na 13. dopisni seji 10. avgusta 2021 obravnavali dve točki dnevnega reda.

Najprej so potrdili Sklep o dopolnitvi osnutka Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za enoto urejanja prostora MA9 in del enot urejanja prostora MA8, MA11 in

MA17 – Majšperk v prvi obravnavi. V nadaljevanju pa je bil sprejet Sklep o določitvi uporabnine za izposajo e-kolesa, in sicer:

- dnevna izposoja za občane občine 10,00 €, za ostale 15,00 €;

- dvodnevna ali vikend izposoja za občane občine 20,00 €, za ostale 30,00 €;
- sedemdnevna izposoja za občane občine 40,00 €, za ostale 50,00 €.

Na 23. redni seji so se člani občinskega sveta sestali 25. avgusta 2021 in obravnavali osem točk dnevnega reda.

Po sprejemu dnevnega reda so člani občinskega sveta najprej potrdili zapisnike 22. redne ter 12. in 13. dopisne seje občinskega sveta, nato pa je predsednica nadzornega odbora ga. Slavica Vuk predstavila poročilo o zaključnem računu proračuna Občine Majšperk za leto 2020. Člani občinskega sveta so sprejeli sklep o seznanitvi z navedenim poročilom. V nadaljevanju je ga. županja dr. Darinka Fakin predstavila poročilo o izvrševanju proračuna Občine Majšperk za prvo polletje leto 2021. Člani občinskega sveta so sprejeli sklep o seznanitvi z navedenim poročilom. Občinski svet je v nadaljevanju sprejel Sklep o ukinutvi statusa javnega dobra ter Sklep o dopolnitvi načrta ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Majšperk za leto 2021. Na predlog komisije za priznanja in odlikovanja so sprejeli sklep o podelitvi dveh plaket in treh priznanj ob 25. občinskem prazniku občine Majšperk, o čemer smo pisali v prejšnji številki Majšperčana. Sledila je točka Pobude in vprašanja, pri čemer so svetniki in svetnice postavljali vprašanja oz. podajali pobude, ga. županja pa je podala odgovore. Pod točko Razno pa je bil sprejet Sklep o soglašanju s financiranjem ločenega poučevanja na podružnični šoli Ptujška Gora za šolsko leto 2021/22.

Člani občinskega sveta so se 3. novembra 2021 sestali na svoji 24. redni seji. Obravnavali so deset točk dnevnega reda.

Po potrditvi zapisnika 23. redne seje občinskega sveta so sprejeli Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za enoto urejanja prostora MA9 in del enot urejanja prostora MA8, MA11 in MA17 – Majšperk v drugi obrav-

navi. Prav tako so sprejeli Odlok o dopolnitvi Odloka o ustanovitvi javnega lekarniškega zavoda Lekarne Ptuj. V nadaljevanju je ga. županja dr. Darinka Fakin predstavila proračun Občine Majšperk za leti 2022 in 2023. Po razpravi je občinski svet sprejel sklep, da javna razprava o predlogu Odloka o proračunu Občine Majšperk za leto 2022 in leto 2023 traja od 3. 11. do vključno 19. 11. 2021 ter da se proračuna objavita na spletni strani občine. V nadaljevanju sta bila sprejeta Sklep o ugotovitvi javne koristi za vpis pridobitve služnostne pravice ter Sklep o znižanju subvencije omrežnine za odvajanje in čiščenje odpadnih voda. Na predlog Javnega lekarniškega zavoda Lekarne Ptuj in na podlagi sprejete prijave na razpis je občinski svet podal soglasje k imenovanju direktorja javnega lekarniškega zavoda Lekarne Ptuj g. Miroslavu Mihaliču. Sledila je še točka Pobude in vprašanja, kjer so svetniki in svetnice postavljali vprašanja oz. podajali pobude, ga. županja pa je posredovala odgovore. Pod točko Razno je bil sprejet Sklep o ceniku vstopnic za muzej na Bregu, in sicer za posamezne in za skupinske ogleds. Višina vstopnice za ogled znaša za odrasle 4,00 €, za študente, dijake, upokoјence in invalide 2,00 €, za osnovnošolce in predšolske otroke 1,00 €. Višina vstopnice za skupinske ogleds znaša za odrasle 2,00 €, za študente, dijake, upokoјence in invalide 1,50 €, za osnovnošolce in predšolske otroke 1,00 €. Za družinski ogled muzeja na Bregu (2 odrasla + otroci) pa boste odšteli 8,00 €. Ga. županja je podala informacije o nakupu električnega avtomobila Renault Zoe, ki ga bo uporabljala občinska uprava, namenjen pa bo tudi za prevoze starejših oseb. Posredovala je tudi informacijo o začetku gradnje širokopasovnega omrežja s postajo v Stopercih ter podatek, da bodo v parku v Majšperku posajene stare jabolane, namenjene občanom.

Gradivo in zapisniki posameznih sej so dostopni na spletni strani občine Majšperk www.majšperk.si.

Nataša Letonja

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Nekaj živahnega v društvu

Ljudje smo pač družabna bitja, zato tudi članice Društva gospodinj Stoperce v teh koronskih časih izkoristimo vsako dovoljeno priložnost, da pridemo skupaj. Restavratorji PAN smo zaprosili za strokovno pomoč.

Naš septembrski kuharski tečaj je bil res nekaj posebnega. Najprej nas je s svojo sproščeno pojavo presenetil mlad, nasmejan kuhar. Celo opravičeval se je, ker je po svoji presoji nakupil cenejša živila (čeprav ni šlo za njegov denar!). Potem nas je tolažil, češ, saj vas ne bom preveč obremenjeval. On bi kar vse sam naredil in pogostil starejše gospe! Seveda smo protestirale, saj se vendarle moramo kaj naučiti tudi s praktičnim delom. Mimogrede je zamesil kruh s semeni, da bo imel čas rasti in se peči, ko delamo drugo. Dobra organizacija dela mladega kuharja nas je kar ponesla v aktivno skupinsko delo. Naš »piknik« tečaj, čeprav v

kuhinji, je bil poln smeha, radovednosti, dobrih nasvetov in sproščenega klepeta. Perutničkam BBQ nismo pozabili dodati medu, mesni polpeti so dišali po timijan, zelenjavne različice smo pomakali v majonezo s curryjem, svinjski

in piščančji file sta dobila oblekice iz zelenih drobtin, okus polnjenih bučk je obogatila pomaranča, zraven se je lepo podal korenčkov pomfri, v pisani solati so se kotalile kroglice čičerike, čeznjo pa smo prelili dressing – čudo mnogih sestavin z osnovo jogurta. Kaj pa kruh? Pred pečenjem smo ga navajene pobožati z vlažno roko, naš mojster pa je kar zajel prgišče vode: »Saj mora biti sočen!« In res je bil čudovit. Ob lepo pripravljeni mizi, zgledno naloženih jedeh in prisrčnem vzdušju je bil ta naš mojster eden zelo redkih, ki si je vzel čas in posedel z nami, pokomentiral in dodal lep delež k našemu sproščenemu dnevu s kuharskim tečajem. V oktobru smo imele strokovno ekskurzijo; čeprav je bila zelo blizu, je bila še kako poučna in zanimiva. Organizirala nam jo je svetovalka Slavica Strelec. V Cirkovcah smo obiskale kmetijo. Mlada lastnica nam je predstavila razvoj njihove dejavnosti in proizvodnjo. Pridelujejo hladno stiskano bučno olje in predelujejo bučna semena. Vse to smo lahko tudi pokusile na predstavitvi v svojevrstno opremlje-

nem prostoru. V njihovi trgovinici v sklopu gospodarskega poslojpa pa lahko nakupite njihove raznovrstne proizvode. Te prodajajo tudi na ljubljanski tržnici. Z okusom po bučni potici smo odšle na kmetijo, kjer sejejo in predelujejo sojo. Ker iz svoje moke pečejo piškote za prodajo, so si omislili svoje kokošje družine in jih naselili v domiselne kokošnjake sredi travnika, kjer se kokoši gibljejo in pasejo. Tudi pri njih smo bile postrežene z njihovimi dobrotami in izvornim čajem. Pa še malo duhovne hrane smo bile deležne. V cerkvi v Kidričevem nam je župnik predstavil župnijo in gradnjo te novejših cerkve. Pripovedoval nam je tudi o izkušnjah v misijonih in boju z malarijo v daljnih afriških vaseh. Kosilo v restavraciji Atila je seveda prišlo, pa ne le zato, ker nam ta dan ni bilo treba kuhati. Bile smo zelo zadovoljne.

Človek bi rekel: Samo po en dan v mesecu, pa toliko lepih spominov! Bodimo skromni, da bi nam v tem čudnem času vsaj to ostalo!

Vera Planinc

Dvajseta obletnica kegljanja

Na letošnjem kostanjevem pikniku smo se člani Društva upokojencev Ptujška Gora spomnili dogodka iz pred dvajsetih let. Takrat so člani upravnega odbora in takratni predsednik društva Zvonko Jager, Ignac Drevenšek, Feliks Gojkovič, Franc Karneža, Ciril Mohorko in Slavko Erbus podali pobudo za postavitve ruskega kegljišča. Na upravnem odboru so ta predlog sprejeli, zaprosili na občini za dovoljenje in po pridobitvi le-tega so predlagano tudi realizirali. Pobudnikom se je pridružil še Štefan Mally.

Kegljišče je bilo sprva nepokrito in namenjeno predvsem druženju članov, zato se je na jesenskem kostanjevem pikniku 8. septembra 2001 organizirala tudi otvoritev in prva tekma članov. Prvi met na novopridobljenem objektu je pripadel takrat najstarejši članici Julki Gajser. Ker je bilo zanimanje med člani za kegljanje zelo veliko, nepokrito kegljišče pa je dopuščalo druženje samo ob

lepem vremenu, smo kmalu začeli razmišljati, da bi kegljišče pokrili; občino smo zaprosili za dovoljenje in ga tudi dobili. Z delom smo začeli jeseni 2005. Naši člani so prispevali les za gradnjo, skupaj pa smo porabili 631 delovnih ur. Poleti 2006 smo na kegljišču začeli trenirati, otvoritev pa smo organizirali v septembru, v sklopu prireditve ob občinskem prazniku.

Seveda so nas posnemala tudi sosednja društva upokojencev, zato smo organizirali ligo v kegljanju. Pridružili so se nam iz društev Lovrenc na Dravskem polju, Kidričevo, Hajdina in Ptuj, kasneje pa še Cirkovce, Majšperk in Žetale. Za treninge in tekme je postalo samo eno kegljišče premalo, zato smo se leta 2008 odločili in po istem postopku postavili še eno pokrito kegljišče, za kar smo porabili 422 delovnih ur, dokončali pa smo ga v letu 2009. Pohvaliti moramo izredno delovno vnemo naših članov, saj nihče ni odklonil nobene pomoči.

Začetek gradnje

Pol dela je opravljenega.

Ekipa v letu 2021

V tem času smo pridno trenirali, se zelo uspešno udeleževali raznih turnirjev, jih tudi organizirali, tekmovali v naši ligi in se z zmagami na regijskem prvenstvu Zveze društev upokojencev uvrščali na državna prvenstva, kjer je bila naša moška ekipa dvakrat druga, enkrat tretja in enkrat četrta, ženska ekipa pa je bila enkrat tretja in enkrat četrta.

Letos smo se dogodka izpred dvajsetih let spomnili na kostenjem pikniku. Tudi letos smo organizirali tekmovanje, in sicer dve tekmi: eno za vse člane društva (zaradi enakosti članov, ki ne kegljajo) in moštveno. Nagrade za prva tri mesta sta nam prijazno podarili trgovina Jager in Picerija Špajza. Naše najboljše članice

so bile: prva Anica Vuk, druga Marija Klajderič in tretja Vera Šerbak; pri moških pa prvi Alojz Bogme, drugi Edi Karneža in tretji Vito Krapež. V ekipni tekmi pa je bila najboljša Terezija Drevenšek, druga Marjana Gojkovič in tretja Silva Plajnšek. Pri moških je bil najboljši Stanislav Brunčič, drugi Daniel Uran in tretji Gabriel Pogačar.

Glede na zanimanje naših članov upam, da s kegljanjem na Ptujski Gori v naslednjih dvajsetih letih ne bomo prenehali, saj je to poleg druženja, tekmovanja tudi rekreacija za naše člane, ki jo v našem starostnem obdobju gotovo zelo potrebujemo.

Daniel Uran

Jesen v ŠKD Sestrže

Na prelepo sončno oktobrsko nedeljo smo se člani ŠKD Sestrže in drugi zbrali pod kočo na Boču in odšli na pohod. Razdelili smo se v dve skupinici: bolj vzdržljivi so se odpravili po strmejši poti, tisti drugi pa smo šli po malce lažji poti na vrh. Na koncu sta obe skupinici dosegli cilj – vrh Boča. Kljub jeseni smo lahko na vrhu začutili sončne žarke in imeli prečudovit razgled na pokrajino. Lahko smo videli naše prečudovito Sestrško jezero in našo majhno vas. Bilo nas je malo, a smo se imeli lepo in prijetno. Upamo in želimo si, da nas bo na naslednjem pohodu vsaj enkrat več. ;)

Po spustu v dolino pa smo se odpeljali do kozolca, kjer smo imeli kostanjev piknik. Manjkala nista niti kuhano vino in topel čaj. Očitno je bil vonj po sveže pečenih kostanjih zelo vabljiv, saj se nam je pridružilo še kar nekaj ljudi. Košara s kostanji se je hitro praznila in tudi termovke so bile na koncu prazne. Veseli smo bili vsakega, ki se je udeležil našega pohoda in kostanjevega piknika. Obljubimo vam, da bomo to še ponovili.

ŠKD Sestrže

Strelesko društvo Naraplje

Strelesko društvo Naraplje je bilo ustanovljeno februarja 2020. Kar hitro smo začeli z urejanjem lastnega strelišča na Jelovicah. V letošnjem letu smo dosegli večino zastavljenih ciljev, med drugim smo postavili kontejner in v sklopu občinskega praznika izvedli prvo člansko tekmo. V začetku leta 2021 smo sprejeli šest novih čla-

nov, žal pa smo se od enega tudi poslovili. Imamo veliko idej, ki jih bomo poskušali uresničiti. V svoje vrste vabimo tudi nove člane.

Ob tej priložnosti želimo vsem občankam in občanom občine Majšperk vesel božič in srečno novo leto 2022.

UO SD Naraplje

Trgatev modre kavčine na Ptujski Gori

V torek, 12. oktobra 2021, smo na Ptujski Gori potrgali grozdje modre kavčine, potomke Stare trte z mariborskega Lenta. V primerjavi z lanskim letom, ko se je zaradi epidemije grozdje trgalo v »komorni zasedbi«, so bili letošnji organizatorji (Občina Majšperk, Društvo vinogradnikov in sadjarjev Majšperk, Društvo žena Tisa Ptujška Gora in Turistično društvo Ptujška Gora) lahko bolj veseli: na trgatvi se je namreč lahko zbralo več ljudi.

Kratek kulturni program so pripravili učenci OŠ Ptujška Gora: na harmoniko je zaigral Anej Verbančič, Alja Goršek in Pija Polajžar pa sta recitali pesem Špela čarovnica. Trgatev je s pesmijo popestril tudi KUD Majšperk.

Vse prisotne so pozdravili županja dr. Darinka Fakin, predsednik vinogradniškega društva Zvonko Marčič, ki je hkrati predstavil tudi zapisnik lanske trgatve, ter skrbnik trte Rado Rodošek.

Ker je pri tako majhni količini grozdja res dragocena vsaka jagoda, so trgači previdno potrgali in stehali grozdje. Modra kavčina zdaj že lepo zori v kleti in najbrž bo kaj kmalu našla pot v steklenice, in sicer kot protokolarno vino. Kot se spodobi, se je trgatev zaključila ob dobri hrani, pijači in kostanjih, za kar so poskrbeli članice in člani Društva žena Tisa in Turističnega društva Ptujška Gora.

Barbara Rodošek

Analiza in pokušina mladega vina v Stopercah

V četrtek, 18. 11. 2021, ob 13. uri smo v domu krajanov Stoperce v organizaciji Združenja rejcev plemenskih telic Stoperce opravili tradicionalno analizo in pokušino mladega vina. Dogodek je tokrat potekal nekoliko drugače, kot smo navajeni. Dan pred analizo sta člana društva sprejela in označila vzorce. Kljub spremenjenemu programu je bilo analiziranih 39 vzorcev.

Na dan dogodka sta v domu opravila kemijsko analizo in organoleptično pokušnjo predstavnika Kmetijsko gozdarskega zavoda Ptuj Miran Reberc in Darja Artenjak.

Vsem vzorcem sta najprej z analizo ugotovila naslednje parametre: količino nepovrtega sladkorja, količino prostega žvepla in količino skupnih kislin. Po analizi je bila opravljena

še organoleptična pokušnja. Za vsak vzorec je bilo napisano poročilo o izmerjenih podatkih in strokovno priporočilo za nego vina, ki je bilo analizirano. Te zapisnike so dobili lastniki vzorcev, tako da bodo lahko donegovali vino, če je analiza pokazala potrebe po kakšnem ukrepu.

Letnik 2021 zaznamujejo povišane kisline. Visoke kisline lahko reguliramo z dvojno soljo. Sam postopek pa poteka tako, da 1/3 vina popolnoma razkisamo in ga nato prime-

šamo k ostalemu vinu. Pred pretokom vinogradnikom svetujemo, da izmerijo količino žvepla in glede na ta podatek vino ustrezno dožveplajo.

V pregled prineseni vzorci so bili letos zelo dobri, saj nismo zaznali drugih napak. Ker gre za mlada vina, lahko pričakujemo dobro letino, ki potrebuje še nekaj nege in časa, da bodo vina ustrezno dozorela.

Darja Artenjak, kmetijska svetovalka KGZS Ptuj

Obnovljena prva brv na poti na Sestrško jezero

Pred leti je bila na tem mestu le deska, vendar jo je ob vsakem večjem nalivu odneslo. Zatem sem naredil brv iz smrekovih sušic, ki pa so dokaj hitro strohnele.

Letos jeseni smo se odločili, da skupaj z mladimi naredimo bolj vzdržljivo brv iz kostanjevih brun. Pripravil sem potreben material, nato pa smo se Andraž Trantura, Urban Hajšek in »moja malenkost« lotili dela. Do večera smo končali, tik preden se je vreme ohladilo in skisalo. Izredno lepo je delati z mladimi, ki imajo voljo in energijo ter želijo narediti

nekaj dobrega in koristnega za dobrobit kraja in krajanov. Lansko leto je bila obnovljena brv pred jezerom, tako da je zdaj krožna pohodna pot, dolga pet kilometrov (od kozolca do Polskave ter ob Polskavi do jezera in nazaj skozi spominski drevored do kozolca), sklenjena. Smo v nekih čudnih »koronskih« časih, ko druženja niso mogoča in je nadvse dobrodošlo in zdravo gibanje v naravi. Zato bi morali izkoristiti dane možnosti, ki jih imamo v našem kraju.

Branko Gajšt

Do doma odslej po lepi asfaltni poti

V sredo, 13. 10. 2021, je potekala svečana otvoritev nove ceste Kupčinja Vrh–Rebenice. To je bil za nas res prazničen dan. Po dolгих letih čakanja, prošenj in obljub smo tudi mi dočakali asfalt, ki se ob neurjih ne bo izpiral, kot se je gramoz z naše stare, strme, že prav razdrapane ceste. Strmina je sicer ostala, kolesa avtomobilov pa zdaj prav gladko tečejo, cesta je lepa in varna ter nam je zares izboljšala kvaliteto življenja. Iz srca bi želeli, da bi prav vsi krajan s težje dostopnih terenov imeli možnost takšne posodobitve, sem zaključila tudi v svojem govoru vsem prisotnim. Gospa županja dr. Darinka Fakin pa je nato v svojem nagovoru razkrila vrednost investicije, ki ni bila mala, je pa tudi izrazila razumevanje, da smo asfalt zares potrebovali. Z razrezom traku, pri čemer sta se gospe županji pridružila še izvajalec del g. Jože Žolger in tukaj stanujoča ga. Silva Vodušek, je bila cesta uradno odprta. Da bi varno služila namenu, jo je blagoslovil g. župnik Ciril Čuš, pevec in pev-

ke iz Stoperc pa so program popestrili s svojim petjem. Sledila je pogostitev, da smo se tudi na tak način zahvalili številnim povabljenim in obiskovalcem, ki so se prišli povесelit z nami.

Za novo pridobitev naj se še enkrat javno zahvalimo vsem, ki so zaslužni zanjo: vsem, ki so odstopili svoja zemljišča ob poti v javno dobro; županji občine Majšperk dr. Darinki Fakin, direktorju občinske uprave g. Maticu Šinkovcu, g. Darku Rejcu, odgovornemu za infrastrukturo, občinskim svetnikom in članom KS, da so našim težavam prisluhnili in projekt finančno podprli, ter izvajalcema Jožefu Žolgerju s.p. in Podjetju Asfalt Kovač za kvalitetno opravljeno delo. Vsi, ki to cesto redno uporabljamo, jo bomo zaradi vseh preteklih težav zagotovo znali ceniti.

Barbara Pučko

Planinski kotiček

Pozdravljeni, bralke in bralci našega glasila. Leto se počasi posklavlja, prihaja pa čas decembrskih dobrih mož. Planinci nimamo nekih posebnih želja, saj smo večino naših aktivnosti opravili med letom. Letošnje aktivnosti so bile zaradi omejitev v posameznih mesecih nekoliko okrnjene. Kljub vsemu pa smo uspeli uresničiti vsaj del naših načrtov. O pomladni in poletni planinski sezoni smo vas obširno seznanili v prejšnji številki Majšperčana.

Kaj pa smo počeli jeseni? Z otroki iz osnovne šole smo v oktobru opravili pohod na Celjsko kočo. Kljub nekoliko slabšemu vremenu se je pohoda udeležilo rekordno število otrok. Vzpon do koče je opravilo preko 50 otrok in vodnikov spremljevalcev. Zaradi občasnega dežja se sicer nismo spustili po poletnem sankališču, ampak smo namesto tega obiskali Celjski grad. Kljub občasnim dežnim kapljam je bilo otrokom prijetno in zanimivo.

Odrasli člani smo jeseni na pohodih dvakrat opazovali luno, veliko pa nas je v sredini oktobra osvojilo našo priljubljeno Donačko goro. Ob tej priložnosti smo ob našem zavetišču pripravili še tradicionalno jesensko druženje ob golažu in

kostanjih. V ambientu obnovljene koče je bilo druženje še lepše in prijetnejše. Jeseni smo opravili še zadnjo košnjo in kočo pripravili na zimo. V koči se pohodniki od letošnje jeseni v primeru slabšega vremena lahko tudi ogrejemo. Vsem pohodnikom ob koncu planinske sezone čestitam za osvojene vrhove, organizatorjem, to je vodnikom in njihovim pomočnikom, pa hvala za njihov trud pri izvedbi pohodov. Še enkrat posebej hvala vsem, ki ste se v letošnjem letu trudili z obnovo naše koče. Upam, da kljub nekoliko

okrnjenim vsebinam v letu 2021 ostanete zvesti člani našega društva tudi v prihodnjem letu. Potrudili se bomo, da bo pohodniška sezona bogatejša kot letošnja, in upam, da nas pri tem ne bo več ovirala epidemija korone. Želim, da v decembru lepo preživite praznične dni, v letu 2022 pa ostanite zdravi in se nam čim večkrat pridružite na naših pohodih.

Predsednik Planinskega društva Majšperk
Miran Smolej

Župnijska Karitas na Ptujski Gori

»Ljubezen se kaže v majhnih stvareh, v pozornosti do vsakdanjih malenkosti, zaradi katerih se počutimo domače. Vera raste, ko živi ljubezen in jo ta oblikuje. Zato so naše družine, naši domovi, resnične domače cerkve. Tu je najprimernejši prostor, da vera zaživi in da naše življenje raste v veri.« (papež Frančišek)

Teden Karitas je letos potekal od 22. 11. 2021 do 28. 11. 2021. Njegovo geslo je bilo **Srce, ki sprejema**. Nagovarjalo nas je, da ob razdeljevanju pomoči najbolj potrebnim pomislimo tudi na vključevanje v skupnost vseh pozabljenih, zavrženih, odrinjenih in drugačnih. Ko govorimo o srcu, ki sprejema, ne mislimo le na revne in ljudi v stiski, marveč na vse medsebojne odnose. Veliko ljudi danes živi osamljeno, brez družine in nikomur ni mar zanje. Izključenost je prisotna v vseh starostnih skupinah. Vsak, ki je izključen, ki ne sodi nikamor, je vendarle tudi človek s srcem, ki bije. V tem času negotovosti in strahu išče nekoga, ki bi ga slišal in kateremu bi lahko zaupal svoje težave. Vse te razmere so velik izziv za sodelavce Karitas in za celotne župnije, da ohranjajo in spodbujajo človečnost, dobronamernost in

sprejetost vsakega posameznika, potrebne pomoči.

V tednu Karitas in tudi med letom smo se sodelavci ŽK Ptujška Gora odzivali z različnimi oblikami pomoči: s plačilom položnic socialno šibkim družinam in posameznikom, s pogovori s starejšimi po telefonu in z razdeljevanjem hrane. Z razdeljevanjem hrane pomagamo številnim posameznikom in družinam. Ob tem se zavedamo, da bi brez dobrote darovalcev in brez njihovih darov tudi prostovoljci Karitasa mnogokrat ostali brez moči. Hvaležni smo za vse, kar nam je podarjeno, da lahko pomagamo. Hvala vsem, da imate odprto srce in vidite človeka v stiski. V imenu ŽK Ptujška Gora, predvsem pa v imenu vseh, ki ste jim pomagali, se iskreno zahvaljujemo. Sodelavci Župnijske Karitas Ptujška Gora vsem občanom in občankam želimo blagoslovljene božično-novoletne praznike in vse dobro v novem letu 2022; želimo, da bi po svojih močeh zmogli s srcem sprejemati druge ljudi, jim prisluhniti, jih poskušali razumeti in jim pomagati.

Sodelavci Župnijske Karitas Ptujška Gora

Miklavževanje starejših nad 80 let na Ptujski Gori

Vsako leto smo v okviru projekta Starejši za starejše v Društvu žena Tisa v decembru pripravile srečanje starejših nad 80 let z Miklavžem v domu krajanov in gasilcev na Ptujski Gori. Zaradi epidemioloških razmer jih je letos Miklavž obiskal kar na domu ter jim prinesel tople pozdrave od prostovoljk in

članic društva ter jih skromno obdaril. Darilo jim je pustil na hišnem pragu – kot v starih časih. Zaželel jim je, da ostanejo zdravi in da se kmalu srečajo s prostovoljkami. Starejši so lahko podoživeli Miklavža ter bili zelo presenečeni in veseli.

Emica Rodošek

Lepote na Krasu

Lep jesenski dan. Strmim skozi okno in občudujem naravo, se zamislim. Jesen je, drevesa, okrašena z barvitim listjem, sladko grozdje, trgatev ter nepozaben vonj po pečenem kostanju in mladem vinu.

Tako kot upokojenci in invalidi smo tudi v Društvu Celiakija rekli: Privoščimo si izlet, gremo na Kras. Morda se nam prihodnjič pridruži še kdo iz mojega kraja, torej iz Halož. Z avtobusom smo se odpeljali do gradu Socerb, ki je dobil ime po svetniku. Ogledali smo si kraško jamo, ki jo imenujejo Sveta jama. Znana je po tem, da se v njej skriva edina podzemna cerkev v Sloveniji. Po legendi naj bi v njej kot puščavnik dve leti prebival mladi sveti Socerb, potem ko je prestopil v krščansko vero. Zares, posebna je, kot je posebna njena zgodovina. V prekrasnem sončnem dnevu se nam je na terasi gradu odprl čudovit razgled na Trst, Tržaški zaliv in morje.

Vožnjo smo nadaljevali proti vasi Lokev, kjer smo obiskali muzejsko trgovino z »mešanim blagom«, edino v celoti ohranjeno v Sloveniji.

V nostalgичni trgovini prepoznaš zgodbe naših dedkov in babic. Naziv: Fabianijska muzejska trgovina! Zakaj Fabianijska? Zato, ker v Lokvi družino vsi poznajo, samo zato. Trgovina je delovala od leta 1869 do druge svetovne vojne. Po skoraj 60 letih je 2007. leta ponovno odprla svoja vrata za širšo javnost. Na njih piše: Velecenjena gospa, spoštovano blagorodje, cenjeni obiskovalci, dobrodošli v Fabianijski muzejski trgovini.

Veliko lepega smo doživeli ta dan; pred koncem smo obiskali še Prvačino. Najprej smo si ogledali predstavo aleksandrink, nato pa stopili še v njihov muzej. Prisluhnili smo zgodbam o ženskah z Goriškega, ki so od leta 1870 do druge svetovne vojne odhajale na delo k premožnim družinam v Egipt. Društvo v »Hiši na placu« ohranja njihovo bo-

gato kulturno dediščino v sliki, besedi in številnih ohranjenih predmetih. Zakaj aleksandrinke? Največ žena in deklet je odšlo prav v Aleksandrijo, daleč na sever Egipta.

Skoraj smo zaključili naše potepanje po prelepem Krasu in Vipavski dolini, začutili smo »žgečkanje« v naših trebuških. Torej, hajd na izletniško-turistično kmetijo Malovščevo v Šempasu. Postregli so nam z dobro brezglutensko večerjo, na koncu pa je sledilo še vabilo gospodarja na pokušino mladega vina.

Pridružite se nam prihodnjič in z nami delite lepote krajev, prijateljstva in brezglutenske hrane. Naša podružnica Celiakije organizira veliko predavanj o zdravi brezglutenski prehrani, prireja kuharske delavnice, druženja in izlete. Včasih so rekli: več znaš, več veljaš.

Mira Trifunac

Devetdeset let Terezije Sluga

Tako kot vsako življenjsko obdobje ima tudi starost svojo vrednost in čar. Prinaša izkušnje, preudarnost in modrost. Vsak sam lahko marsikaj naredi, da so tudi zrele leta polna, bogata in lepa. Tudi naša jubilarica Terezija Sluga se je po svojih močeh trudila, da je dočakala svojih častitljivih 90 let. Njeno radost in veselje ob jubileju smo z njo želele deliti tudi članice Župnijske Karitas in Rdečega križa Ptujška Gora, zato smo jo obiskale na domu. Celo dopoldne je bila v pričakovanju srečanja z nami. Pričakala nas je z velikim nasmehom in žarom na obrazu ter nam pripovedovala zgodbe iz mladosti.

Rodila se je v Apačah, v veliki kmečki družini, kjer je bilo sedem otrok. Danes so poleg nje živi še dve sestri. Oče je bil znan kovač, zato so jo poimenovali kar Kovačeva Trezika. Njeno otroštvo ni bilo ravno lahko, ni bilo časa za igre, zelo zgodaj je okusila, kaj je trdo kmečko delo. Kljub temu pa je

bila gospa Terezija zelo rada v naravi, tako da ji delo na polju ni bilo težko. Zelo rada je zahajala v gozd, kjer je nabirala gozdne sadeže in gobe.

Kot mlado dekle si je izbrala življenjskega sopotnika Antona Sluga, se z njim poročila ter se preselila na Podložje, kjer sta si ustvarila družino. Rodila sta se jima sin in hčerka, pri kateri tudi danes živi. Celo življenje je bila gospodinja, delala na polju ter pazila vnuke. Ima štiri vnuke in šest pravnukov. To so njeni biserčki, ki ji polepšajo jesen življenja. Zelo je vesela njihovega obiska, posebej še sedaj, ko je težje pokretna. Zaradi bolezni večji del dneva preživi v postelji.

Ko je bila gospa Terezija še pri močeh, je rada hodila k nedeljski maši, se srečevala s prijateljicami, malo poklepetala ter si nabrala moči za naprej. Rada se je udeleževala različnih srečanj, ki so se odvijala v Društvu upokojencev Lovrenc na

Dravskem polju (občni zbori, martinovanje, silvestrovanje, izleti). Rada pa je prihajala tudi na srečanje starejših krajanov na Ptujsko Goro, ki so ga pripravljali župnija, Karitas in Rdeči križ. Prihajala je nasmejana in dobre volje. Videlo se je, da se je na srečanju dobro počutila.

Do pred kratkim, dokler si ni zlomila kolka, je živela sama v svoji hiši. Po operaciji in okrevanju pa se je preselila k hčerki Silvi in vnukinji Sandri, ki zanjo zelo lepo skrbita. Ima prekrasno sobico z vsemi pripomočki, ki jih potrebuje. Želi si, da bi ji zdravje služilo ter da bi jo čim večkrat obiskali vnuki, na katere je zelo ponosna, in pa sin Marjan z Ireno, ki ju ima zelo rada. Naš klepet se je zategnil v pozno popoldne, tako da smo se po prijetnem druženju počasi poslovile in se dogovorile, da se kaj kmalu srečamo.

Emica Rodošek

Sestrško božično voščilo

Upravni odbor ŠKD Sestrže je v novembru dobil idejo, da božično voščilo prejmejo vsi občani. Ker številka božičnega Majšperčana izide prej kot naše božično voščilo, ga boste lahko prebrali prej, kot ga boste videli. V videoizvedbi si ga boste lahko ogledali od 24. 12. naprej na našem youtube kanalu, FB-profilu ŠKD Sestrže in instagramu skd.sestrze.

*Oh, kako rada imam ta čas,
ki je namenjen za vse nas.
Takrat se življenje na vasi malce umiri
in pozabimo na vse skrbi.
Najlepše pa je, da se ženske vkup dobimo,
klepetamo, se smejimo in si izkušnje delimo.
Srečo pa pomnožimo,
ko vnuke v naročju držimo.
Tudi na Sestrško jezero se ti splača iti,
s prijatelji plezat, skrivat in loviti :)
Spomin se na kozolcu igramo
in se lepo imamo.*

*Včasih kdo osamljen je, nesrečen,
daj z obiskom ga preseneti, da za praznike bo zopet srečen.
To pa je tudi čas obdarovanj in pričakovanja.
Letos na Sestržah je vsak krajan prihod Miklavža doživel
in to samo zato, ker pomočnikov veliko je imel :)
Pa pogledjte vi to, a ni Sestrže res en lep kraj,
pravi mali raj :)
Vsako leto čakamo na sneg,
da bi šli se sankat na breg.
Letos smo ga končno našli
in se na sankah znašli.
Čeprav so stiki omejeni
in smo malce razdvojeni,
ne pozabimo na besede rad te imam,
ki jih lahko kljub omejitvam izrekamo vsak dan.
Bodite z najbližjimi obdani,
do ušes nasmejani in malce razigrani.
Srečen božič in blagoslovljene praznične dni
vam ŠKD Sestrže iz srca želi.*

Devetdeset let gospe Slavice Kokol

V ulici na Vrhah, kjer živi gospa Slavica Kokol, smo v zadnjih letih praznovali kar nekaj 90-letnic. Nekaterih ni več. Tisti, ki so ostali, pa so več kot očitno odločeni praznovati trimestno rojstnodnevno številko. Naj jim dobri Bog nakloni še veliko zdravih in krepostnih let!

Meseca junija je svoj 90. rojstni dan praznovala gospa Slavica Kokol z Vrh na Ptujski Gori. Ko je načrtovala svoj dan, se je na tiho spraševala, ali bodo tudi k njej prišli. Še zadnji detajli namizne dekoracije in ... pozvonilo je. Članice Župnijske Karitas Ptujška Gora in Rdečega križa Ptujška Gora so prijetno presenetile gospo Slavico na njen veliki dan. Pričakala jih je z razprtimi rokami in nasmehom na ustih ter jih povabila za bogato obloženo mizo, za katero sva se jima pridružila tudi moja malenkost in sin Iztok. Stekel je sproščen klepet, pa tudi smeha ni manjkalo.

Gospa Slavica Kokol, rojena Čančar, se je rodila 18. junija 1931 tik pod Marijino cerkvijo na Ptujski Gori. Veliko zanimivih anekdot ima povedati iz svojega pestrega otroštva, ki ga je preživljala s svojimi 10 brati in sestrami. Nedaleč stran je živel gospod Jurij Kokol, ki je leta 1951 postal njen mož. Mlademu paru se je rodil sin Marjan, čez 11 let pa še Iztok. Zaposlena je bila v tovarni obutve Planika na Bregu. Pridna in delavna sta si ob službah na Vrhah zgradila hišo. Predana delu in skrbi za družino je gospa Slavica dočakala jesen svojega življenja. Lani je izgubila moža in ostala je sama s sinom Iztokom. Občasno jo obišče tudi vnuk Nejc. Rada poklepeta s sosedi, skrbi za rože in vrt, prebira novice in gleda nadaljevanke. Kot skrbna mati še kljub svojim letom z ljubeznijo skuha kosilo za

svoje najdražje. Če razmere dopuščajo, se s sestro Dragico večkrat udeležita svete maše na Ptujski Gori. Kljub temu da je korak že malce upočasnen, je drža še vedno pokončna. Ob prijetnem klepetu čas hitro mine in gostje so se začele poslavljati. Pred tem pa so gospo Slavico še bogato obdarile in obljubile, da bodo še prišle. Naj ji kozarcev zven obudi le prijetne spomine na prehojeno pot ter podari Božjega miru in krepkega zdravja, da bo lahko še dolgo brezskrbno živela v hišici na Vrhah. Še na mnoga leta!!!

Marija Klarič

Miklavž je obiskal Sestrže

Miklavž je res že star mož, a letos smo imeli Sestržani to čast, da nas je obiskal. Verjetno mislite, da je obiskal samo sestrške otroke, ampak ne, potrkal je na čisto vsako hišo v Sestržah. Da si boste lažje predstavljali: v Sestržah imamo 100 hiš. Spremljali pa so ga tudi parklji in angelčka. Darilca, ki jih je Miklavž delil, pa so mu pomagali izdelovati Miklavževi pomagači iz ŠKD Sestrže. Bilo jih je veliko, tako mladih kot tudi tistih, ki so mladi po srcu. Eno soboto zvečer so Miklavževi pomagači izdelovali škatlice iz papirja, kamor so kasneje zložili pecivo. V

soboto pred obiskom Miklavža pa je bilo na nebu zelo jasno in vroče, saj so pomagači pekli pecivo. Zelo je dišalo in kar malce so se jim cedile slinice, a spekli so dovolj, tako da je ostalo tudi za Sestržane. Miklavž se iz srca zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da je bil njegov obisk resnično čudovita in nepozabna izkušnja. Povedal je: »Hvala, dragi pomagači, in hvala vam, Sestržani, ki ste mi odprli vrata in sprejeli moje darilo. Lepo vas je bilo zopet srečati po dolgih letih.«

ŠKD Sestrže

Prišel je sveti Miklavž

Kljub čudnim časom in razmeram, v katere nas je pripeljal ta nesrečni virus, ki se je naselil med nami, se je letos sv. Miklavž spet v živo srečal s predšolskimi otroki občine Majšperk. Tokrat je prireditev potekala zunaj, pred občinsko stavbo, in sicer v nedeljo, 5. decembra, ob 16. uri. Otroke in starše sta s pesmijo najprej pozdravili Ajda in Branka ter nato skupaj z otroki s pesmijo »Pridi, pridi, sveti Miklavž« priklicali še svetega Miklavža z angelčki in parklji.

Miklavž je otroke nagovoril, skupaj so zmolili, potem pa je le prišlo na vrsto težko pričakovano obdarovanje. Miklavž je majhno darilce pripravil tudi za gospo županjo in se zahvalil vsem dobrim ljudem iz naše občine, ki so mu pomagali kupiti letošnja darila.

Tudi v imenu Kulturno-umetniškega društva Majšperk hvala vsem, ki ste pomagali pri organizaciji letošnjega miklavževanja. Posebna zahvala gre vsem donatorjem prireditve; to so bili Občina Majšperk, Trgovine Jager – Jagros d.o.o., RD POT d.o.o., Prevoznništvo Karl Pajnikher s.p., ACD DECIAL zastopanje zavarovanj d.o.o., Zasebna zobna ambulanta Trifunac Velemir s.p., Zasebna zobna ambulanta Tošić Zorica s.p., Dolina Winettu Valerija Lampret s.p., Zaključna gradbena dela Avgustin Marjan s.p., Prevoznništvo Žnidarko Drago s.p., Okrepčevalnica Gajser Ravko s.p., KONPRES d.o.o., SCHMELZER & PIŠEK d.o.o., SITT, Unuk Aleksandra s.p., Računovodstvo Šilovinc Mateo s.p., SVIT-ZOLAR d.o.o., LILIMED d.o.o., Gradbena mehanizacija Jožef Žolger s.p., ALMA STEP d.o.o., Veterinarska ambulanta Majšperk d.o.o. in Pošta Slovenije d.o.o. Hvala vam.

Dragi otroci, vi pa bodite pridni tudi v tem letu, ki je pred nami, ker – saj veste – sveti Miklavž vse vidi in vse ve!

Branka Vedlin, KUD MAJŠPERK

V SPOMIN

Julijana Korošec (1925–2021)

Šestnajstega novembra je v 97. letu za vedno zaprla oči najstarejša občanka občine Majšperk, gospa Julijana Korošec iz Majšperka. Gospa Julijana se je rodila 16. 7. 1925 v Gomilcih v Prekmurju. Svoje otroštvo je preživljala v kmečki družini z dvema sestrama in dvema bratoma. Kot mlada žena je odšla iskat delo. Prvo delo si je našla v takratnem Kmetijskem kombinatu v Majšperku, od tam pa je nadaljevala svojo poklicno pot v TVI v Majšperku. Tam je spoznala tudi svojega bodočega moža Maksa Korošca. V zakonu se jima je rodila hčerka Julčka. Moževa smrt je bila zanjo zelo velik udarec, pri čemer ji je pomagala hčerka Julčka s svojo družino. V veliko pomoč sta ji bila tudi vnuka Robert in Andrej, kasneje pa še šest pravnukov Kaja, Taja, Tim, Ema, Skaj in Aiša, ki jih je imela neizmerno rada, kar je dokazovala na vsakem svojem koraku in z dejanji. Gospa Julijana je bila skromna oseba, ki se je razdajala tako za svojo družino kot svoje sokrajane.

Nataša Letonja

Milka Žlaus (1948–2021)

V lepem jesenskem popoldnevu smo se poslovili od naše krajanke, članice Rdečega križa in ustanovne članice Karitas Ptujška Gora Milke Žlaus. Med Milko in nami so se desetletja tkale trdne vezi, ki se ob njeni smrti niso pretrgale, le umaknile so se v spomine.

Milka Žlaus se je rodila septembra 1948 na Podložah. Med petimi otroki je bila najbolj trdoživa in zvedava. V zibelko so ji bili položeni različni talenti, a jih zaradi slabega gmotnega položaja družine ni mogla razvijati. Odločila se je za frizerski poklic, ki ga je z velikim veseljem opravljala v frizerskem salonu na Ptuj. Kot je sama večkrat povedala, je bila zadovoljna z malimi stvarmi. Bila je optimistična, vesela, dobrovoljna.

Z možem Francem sta si na Podložah zgradila svoj dom in ustvarila družino. Rodila sta se jima dva otroka. Zaradi slabo urejenega otroškega varstva se je odločila ostati doma. Tako je lahko skrbela za svojo družino. Ob večerih in pozno v noč je slikala in pisala pesmi. Zelo rada je kvačkala in pletla. Pozabila pa ni niti na svoje krajane in prijatelje. Če je le mogla, jim je priskočila na pomoč v stiski. Dolga leta je delovala na humanitarnem področju, bila je članica Karitasa in Rdečega križa ter članica pastoralnega sveta v župniji. Rada je obiskovala starejše ob praznikih, žene ob dnevu žena. Za velikonočne praznike je izdelala voščilnice, ki smo jih poslali starejšim. Na vsakoletnem srečanju zakoncev in starejših je s svojim humorjem ter glasbenim talentom pripravila prijetno vzdušje. Zelo je bila

aktivna pri razdeljevanju hrane, ki prihaja iz Evropske unije; vsakemu, ki mu je bila takšna pomoč namenjena in ni imel lastnega prevoza, sta z možem odpeljala paket na dom. Za zavzeto delo na humanitarnem področju je leta 2010 prejela občinsko priznanje.

Z veseljem je sodelovala tudi z Društvom žena Tisa Ptujška Gora in s svojimi unikatnimi izdelki obogatila razstavo ob veliki noči. V adventnem času je z velikim veseljem pletla adventne venčke, izdelala velik venec, ki je vsako leto krasil baziliko na Ptujski Gori, kamor je zelo rada zahajala. Kljub svoji težki bolezni nikoli ni tarnala. Radi smo jo poslušali, kajti s svojimi šalami nas je znala nasmejati ter nas odvrniti od vsakodnevnih skrbi. Hvaležni smo ji za vse, kar je dobrega storila, hkrati pa smo veseli, da smo jo poznali. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

**Župnijska Karitas Ptujška Gora in
Rdeči križ Ptujška Gora**

ŠOLA

Ob koncu leta

Še eno turbulentno leto se nezadržno bliža koncu. Verjamem, da je to leto, tako kot leto pred tem, prineslo marsikaj, kar bi radi pozabili. Prav tako pa je iztekajoče se leto prineslo veliko lepega, za kar moramo biti hvaležni. Nekdo je dejal, da je hvaležnost, ko je spomin shranjen v srcu in ne v umu. Ti pozitivni spomini, shranjeni v naših srcih, naj bodo vodilo našega življenja v prihajajočem letu. V našem vrtcu in šolah smo si zaposleni vse leto srčno prizadevali, da bi naši najmlajši čim manj občutili tegobe modernega časa. Vem, da nam je to v veliki meri uspelo, za kar se vsem sodelavcem iskreno zahvaljujem. Prav tako se zahvaljujem staršem za razumevanje sledenja ukrepom za zaježitev epidemije in občini Majšperk na

čelu z županjo dr. Darinko Fakin, ki nam je vedno stala ob strani. Ni bilo vedno lahko, a skupaj smo in bomo zmogli tudi v prihodnje.

Pred vrati so božični in novoletni prazniki. Pozabimo na vse slabo in zakorakajmo v praznike pozitivni in pripravljeni, da te praznične dni naredimo najboljše v našem življenju. Naj bo čas, ko se prijatelji in družina zberemo in širimo srečo drug z drugim, tudi čas, ko si postavimo nove pozitivne cilje z upanjem in željo po dobrem. Še enkrat se vam vsem zahvaljujem za izkazano zaupanje in vam želim vse dobro v prihajajočem prazničnem času.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želim!

Evelin Kočevar, ravnateljica OŠ Majšperk

Jesen v 1. a

Septembra je šolski prag prvič prestopilo 19 učenk in učencev matične šole. Po začetnem vznemirjenju so se pričele plesti prijateljske vezi in s tem dobro počutje, kar učenci vsako jutro znova izkažejo s pomočjo »smajljev« in s stene vedno znova zasijejo večinoma nasmejani obrazki. Kaj kmalu po dobrem začetku so se naši prvošolci že srečali s šolanjem na daljavo. Ob pomoči staršev jim je to delo odlično uspelo. Vrnitve v šolo smo bili vsi veseli. Najprej smo obnovili in utrdili prometna pravila, vezana na pešce in vso prometno varnost. Sledila sta jesenski pohod z opazovanjem spreminjanja narave in obisk kino predstave. Težko pričakovani je bil tudi sprejem prvošolcev v skupnost učencev šole, pri čemer so starejši učenci pripravili kratek kulturni program in zaprisego za prvošolce. Izveden je bil tudi

igriv in gibalno zelo aktiven športni dan »Rad imam šport«, na katerem so bili učencem predstavljeni različni športi, ki jih v domačem kraju lahko obiskujejo kot obšolsko dejavnost. V mesecu požarne varnosti so gasilci pripravili prijetno predstavitev dela in opreme, s katero rokujejo. Učenci so bili nad opremo zelo navdušeni in gasilci so izkoristili priložnost ter jih vljudno povabili v svoje vrste.

Svojo vedoželjnost in spretnosti so učenci pridobivali tudi v razredu. Radi imajo likovno in glasbeno ustvarjanje ter uživajo ob spoznavanju novih zgodb. Znajo že računati do pet, komaj pa čakajo, da začnejo spoznavati črke. Zadovoljni in pripravljeni za delo se učenci vsakodnevno radi vračajo v razred, kar nas učiteljice najbolj veseli.

Vesna Korže, Andreja Zupanič, Jelka Rakovec

Učenci 2. razreda poročajo ...

Dan požarne varnosti

Zjutraj smo prišli v šolo. V šoli smo se usedli v jutranji krog. Učiteljica nam je povedala, da gremo izvajati gasilske vaje. Vsi smo se prav veselili. Potem smo odšli v gasilski dom. Gasilci so nam pokazali gasilske avtomobile. Bili so ogromni. Potem sta nas gasilca povabila na gasilske vaje. Armin in Matija sta spretno pokazala, kaj zmoreta, Brina pa je res

spretno ciljala na tarčo. Potem smo pokazali, če znamo zavazati vozle. Nato smo šli nazaj v šolo. Ogledali smo si Gasilca Samota. Risanka je bila zelo zanimiva. V risanki je Nejc padel v luknjo.

Lev Potočnik, 2. a

Zjutraj smo šli v gasilski dom. Učili smo se vezati vozle. Kevin in Armin sta nosila vedro. Brina je odvila cev. Fanta sta

črpala vodo iz gasilnega aparata. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo narisali risbice. Med ustvarjanjem so nas obvestili, da v šoli gori. Šli smo ven. Bila je samo vaja.

Mia Šoba, 2. a

Zjutraj smo šli h gasilcem. Gasilca sta nam povedala, da moramo v primeru požara ostati mirni. Varno moramo zapustiti hišo ali pa šolo. Ko je požar v hiši, moramo poklicati najbližjega soseda ali pa gasilce. V gasilskem domu smo videli gasilske avtomobile.

Tamara Jurič, 2. a

Zjutraj smo bili v gasilskem domu. Obiskali smo gasilce. Všeč mi je bilo, ko smo risali gasilski dom in ko smo imeli gasilsko vajo. Všeč mi je bilo, ko smo gledali risanko Gasilec Samo. Gasilec Samo je reševal Nejca, ki je padel v jamo.

Kevin Drevenšek, 2. a

Zjutraj smo z učiteljico odšli v gasilski dom. Imeli smo gasilske vaje. Potem smo šli nazaj v šolo. Učiteljica je rekla, da v telovadnici gori. Postavili smo se v kolono. Takoj smo zapustili šolo. Ko je bilo varno, smo se lahko vrnili nazaj v šolo.

Niko Letonja, 2. a

Zjutraj smo prišli v šolo. Šli smo v gasilski dom. Tam sta nas pričakala gasilca. Pokazala sta nam gasilske avtomobile. Potem smo se preizkusili v vezanju vozlov.

Matija Leskovar, 2. a

Teden otroka: »Razigran uživaj dan!«

Ob tednu otroka je otrokom Boštjan Gorenc - Pižama narisal strip. Bil je zelo zanimiv. Obiskali smo tudi knjižnico. Tam nam je knjižničar prebral knjigo z naslovom Obisk za medveda. Drugi dan nam je hišnik spekel kostanje. Zelo so bili slastni. Imeli smo tudi športni dan. Pri košarki nas je zabaval

Lipko. Pri plezanju sem se imela super. Splezala sem na vrh stene. Pri atletiki smo preskakovali ovire. Pri nogometu smo brcali na gol.

Brina Žnidarko, 2. a

Boštjan Gorenc - Pižama nam je narisal strip ob tednu otroka. Knjižničar nam je prebral zgodbo, ki je imela naslov Obisk za medveda. Drugi dan nam je hišnik spekel kostanje. V četrtek smo imeli športni dan. Pri košarki nam je nagajal Lipko. Pri plezanju smo lahko vsi poskusili plezati po plezalni steni. Pri atletiki smo preskakovali ovire. Pri nogometu smo premagovali različne ovire. V tednu otroka sem se počutila prijetno.

Sara Vuk, 2. a

Naše jesenske počitnice

Pri babici

Pri babici sem brala knjigo, računala in reševala otroško križanko. Potem smo pekli kostanje. Bili so zelo dobri. Pojedla sem jih veliko. Proti večeru sem se igrala z Galom in sestavljala lego kocke. Ko se je znočilo, me je poklicala babica k večerji.

Laura Petrovič, 2. a

Moje jesenske počitnice na morju

Sedli smo v avto. Nato smo se začeli voziti. Peljali smo se na morje. Ko smo prišli v apartma, smo odložili prtljago in odšli na sprehod. Videli smo ribice in galebe. Ko se je znočilo, smo šli spat. Drugi dan smo šli na pohod. Šli smo do svetilnika. Ko smo prišli nazaj, je Jakob odšel na ribolov. Midve z mamico sva šli v mesto. Šli sva na grad in popili sva pijačo. Ko sva prišli domov, je domov prišel tudi Jakob. Drugi dan smo zložili prtljago in odšli domov.

Hana Čuš, 2. a

Rojstni dan v bolnišnici

Ob polnoči smo prišli v bolnišnico. V bolnišnici me je zdravnica pretipala. Z mamico sem ostal v bolnišnici. Zjutraj sva dobila zajtrk. Potem je prišel zdravnik. Povedal je, da moram dati kri. Bilo je strašno. Po kosilu je prišel ati. Z njim sem se pogovarjal skozi okno. Prinesel mi je darila. Imel sem rojstni dan. Potem sva se ulegla v posteljo in si ogledala risanko. Zvečer sva se stuširala in si umila zobke. Tega rojstnega dne ne bom pozabil, saj sem ga preživel v bolnišnici.

Vid Vrdela, 2. a

Noč čarovnic

Letos za noč čarovnic nismo imeli pravih buč, zato smo jih izrezovali iz papirja. Izrezali smo buče, duhce in netopirje. Iz kozarca smo naredili mumijo. V kozarec smo dali svečo. Moja sestra Zoja je spekla mafine. Mafine je okrasila z duhci in mumijami. Zvečer smo prižgali svečke in se posladkali.

Izak Stojnšek, 2. a

Med počitnicami je bila noč čarovnic. Kupili smo bučo in jo prinesli domov. Pripravili smo se, da jo izrežemo. Vzeli smo nož in izrezali oči, nos in usta. V ustih smo izrezali zobe. Jaz sem bučo nesla na balkon. V bučo sem nastavila prižgano svečo. Naslednji dan sem bučo pospravila v smeti.

Valerija Ivančič, 2. a

Naša šola v naravi

(Debeli Rtič, 4. razred)

Prišli smo v šolo v naravi
in zdaj nam vse leti po glavi.
Po glavi nam letijo sanje
in veliko znanje.

Plavamo in hodimo na sprehode,
spoznavamo nove plodove.
Peš smo šli v Ankaran
in potem z ladjico v Piran.

Imeli smo lov na zaklad,
a tam ni bil noben pirat.
Imamo velika igrala,
a jaz bi raje plesala.

Takrat, ko je bil čas za spanje,
so se odprle velike sanje.
Včasih je padel prepir,
a potem je bil hitro mir.

A kmalu spet v šolo bo treba,
vedeti, kaj je potreba.
V Majšperk prinesli bomo sonček,
ker je oranžna lepota tak bombon-
ček.

**Lana Adam, Eva Dolenc, Pia No-
vak, Lia Taciga, Tiana Vek**

Športni dan – šli smo na pohod

Športni dan smo izvedli v petek, 24. 9. 2021. Vsak razred je prehodil svojo pot:

- 1. razred (Majšperk–Vrhe–Stanečka vas–Majšperk);
- 2. razred (Majšperk–Lešje);
- 3. razred (Majšperk–Ptujška Gora);
- 4. razred (Majšperk–Koritno);
- 6. razred (Dolena–Janški Vrh–Majšperk);
- 7. razred (Stogovci–Jelovice–Grdina);
- 8. razred (Kupčinji Vrh–Donačka gora);
- 9. razred (Poljčane–Boč–planinski dom);
- OŠ Ptujška Gora (šola–Vrhe–Podložje–ob Polskavi–Gomile–Sevce–šola) in
- OŠ Stoperce (Stara graba–Rudijev dom in čez Kupčinji Vrh nazaj v šolo).

Sandra Pišek, prof. ŠVZ

Pohod na Boč

V petek, 24. 9. 2021, smo se učenci 9. razreda odpravili na Boč. Avtobus nas je odpeljal do Poljčan, kjer se je nahajalo naše izhodišče. Oprtali smo si nahrbtnike in se začeli vzpenjati proti vrhu. Pot je potekala po gozdu in je bila dokaj strma. S sošolci smo se pogovarjali in smejali, učiteljice pa so nas priganjale po poti naprej. Med strmo hojo v hrib smo bili vsi po vrsti zadihani, vendar smo si kljub temu prepevali. Zelo smo se zabavali. Ko

smo končno zagledali vrh Boča in na njem stolp, smo se razveselili in pospešili korak, saj smo si vsi želeli čim prej do cilja. Končno smo prilezli do konca. Z učiteljico smo se povzpeli na 20 metrov visok stolp. Odprli so se nam lepi razgledi in v daljavi smo videli gore. Spustili smo se s stolpa in pomalicali, nato pa nadaljevali pohod do kočice pod Bočem. Tam nas je pobral avtobus in odpeljal nazaj v Majšperk. Bil je super dan!

Lana Založnik

Kolesarski izpit na OŠ Majšperk

Kolo je eno najbolj priljubljenih prevoznih sredstev, ki pa ga čedalje pogostejše uporabljamo ne le za prevoz, temveč tudi za rekreacijo. Pri kolesarjenju moramo dobro poskrbeti za svojo varnost, saj so kolesarji poleg pešcev najbolj ogrožena in izpostavljena skupina prometnih udeležencev. Temu načelu so sledili tudi naši petošolci in dva šestošolca, ki so že v lanskem šolskem letu uspešno opravili teoretični del kolesarskega izpita, v praktični vožnji na poligonu in v prometu, kjer je vsak kolesar potreboval kolesarsko čelado in varno opremljeno kolo, pa so se preizkusili v mesecu septembru in nato v ponedeljek, 4. 10. 2021, vsi uspešno opravili kolesarski izpit.

Izpitna vožnja je potekala pod nadzorom policista Stanka Vinka iz PU Podlehnik in nadzornih učiteljic, ki so na nadzornih točkah ocenjevali vključevanje učencev v promet, pravilno razvrščanje, nakazovanje smeri z roko, vključevanje v križišče in iz njega, upoštevanje prometnih znakov in pravil ter drugih udeležencev v prometu. Čeprav je bilo kar nekaj treme in manjših napak ob prvem poizkusu, so učenci pokazali veliko mero prometnega znanja in spretnosti s kolesom.

Kljub opravljenemu kolesarskemu izpitu staršem priporočamo, da z otroki kolesarijo po bližnji in daljni okolici in jim tako pomagajo pridobiti veliko prevoženih varnih kolesarskih kilometrov, da bodo v prometu zares suvereni, odgovorni in pripravljeni na najrazličnejše prometne situacije na naših cestah.

Čestitke našim »novim« kolesarjem!

Petra Dolenc, mentorica kolesarskega krožka

Projekt Davčno opismenjevanje mladih

V mesecu oktobru in novembru so na OŠ Majšperk (s podružnicama) potekale delavnice in predavanja v okviru projekta Davčno opismenjevanje mladih.

Projekt Davčno opismenjevanje mladih je usmerjen k otrokom in mladostnikom, ki se na najrazličnejše načine

soočajo z aktualnimi temami, tudi s področjem davkov. Osnovni namen projekta je ozaveščanje mladih o pomenu plačevanja davkov za zagotavljanje javnih dobrin in storitev vsem prebivalcem in povečanje davčne pismenosti mladih.

V projekt so bili vključeni učenci 3., 7., 8. in 9. razredov. V 3. razredih so se izvedle delavnice, v razredih predmetne stopnje pa so se izvedla predavanja. Delavnica je v vsakem razredu trajala eno šolsko uro, medtem ko je predavanje za učence predmetne stopnje trajalo dve šolski uri. Delavnice in predavanja so izvedli zaposleni Finančne uprave Republike Slovenije. Vsebine s področja davkov so bile predstavljene na zanimiv, slikovit, sodoben in starostni stopnji prilagojen način, ustrezno povezan z vsebinami obstoječih učnih načrtov ter s praktično usmerjenim pristopom. Mlajši učenci so spoznavali, kaj so davki ter zakaj, kdaj, kako in koliko jih je treba plačati. Učenci so si ogledali kratke

filmčke, se igrali, barvali in se ob teh dejavnostih tudi kaj naučili. Starejši učenci so na predavanjih spoznavali, kaj so davki in kaj prispevki, zgodovino davkov, vrste davkov in prispevkov v sodobni državi, pomen plačevanja davkov in posledice neplačevanja le-teh ter kaj je siva ekonomija in kakšne so njene posledice.

Učitelji, drugi strokovni delavci šole in učenci smo bili nad izvedbo delavnic in predavanj navdušeni. Kljub na videz nepriljubljeni temi so delavnice in predavanja pritegnili našo pozornost, prav tako smo se vsi skupaj kaj novega naučili oz. obnovili obstoječe znanje s področja davkov.

Andreja Strajnsak, svetovalna delavka

Projekt Dobro sem

V mesecu oktobru smo se nekateri učitelji in drugi strokovni delavci šole udeležili usposabljanja za trenerje Dobro sem. Program Dobro sem vodi Zveza prijateljev mladine Ljubljana-Moste-Polje in je za vse udeležence brezplačen. Projekt je sofinanciran s strani Ministrstva za zdravje v okviru Javnega razpisa za sofinanciranje programov varovanja in krepitve zdravja do leta 2022. Gre za preventivni program za krepitev duševnega zdravja; zasnovan je tako, da usposobi trenerje (prostovoljce), ki nato z učenci izvajajo delavnice z naslovom Dobro sem. Program je namenjen učencem od 6. do 12. leta. Cilji programa so spodbujanje veščin reševanja konfliktov, učenje prilagajanja na spremembe, sprejemanja odločitev, razvijanje pozitivnega odnosa do vrstnikov, povečanje socialne vključenosti, razvijanje sposobnosti empatije in čustvene inteligence, krepitev sposobnosti obvladovanja težav in zahtev itd. Cilj programa je tudi, da se učenci med sodelovanjem s skupino naučijo prožnosti v vedenju, mislih in čustvih ter pridobijo znanje za varovanje lastnega duševnega zdravja. Namen programa je, da se posameznikom omogoči pridobitev kompetenc za soočanje z izzivi, ki jih prinese življenje, in da pridobljeno znanje iz delavnic vpeljujejo v svoj vsakdan. Za namen izvajanja programa izvajalci delavnic dobijo tudi brezplačni priročnik za trenerje, učenci pa dobijo brezplačne zbirke vaj. Na ta način posamezniki pridobljeno znanje lahko preizkusijo na konkretnih primerih, vodila pa jim ostanejo v pomoč za vse življenje.

Delavnice Dobro sem smo nekateri usposobljeni učitelji in

drugi strokovni delavci šole z učenci začeli izvajati v mesecu novembru, nekateri bodo z izvajanjem delavnic začeli takoj po prejetju gradiv. Program je zasnovan kot sklop 10 delavnic; vsaka traja približno eno uro. Delavnice izvajamo v času razrednih ur, podaljšane bivanja ... v manjših skupinah. Delavnice se lahko prilagodijo starostni stopnji učencev, prav tako lahko eno delavnico razdelimo na več delov. Po prvih izvedenih delavnicah so učenci izrazili nekaj pozitivnih občutij. Tudi izvajalci delavnic se dobro počutimo in že opazimo pozitivne učinke le-teh. Lahko rečemo, da smo vsi udeleženci že kaj spoznali drug o drugem in začeli na določene stvari gledati nekoliko drugače.

Andreja Strajnsak, svetovalna delavka

Kolesarski izlet

V petek, 5. 11. 2021, smo se s petošolci OŠ Majšperk, ki so v letošnjem šolskem letu opravili kolesarski izpit, s kolesom odpravili na 18 kilometrov dolgo kolesarsko pot. Kolesarska trasa nas je peljala izpred osnovne šole, preko Savinskega do kozolca ob Sestrškem jezeru. Tam se nam je pridružil g. Branko Gajšt, ki je s kolesarji nadaljeval pot do Sestrškega jezera. Po ogledu jezera, predstavitvi njegove flore in favne smo pot nadaljevali nazaj do Sestrškega kozolca, kjer smo pomalicali in se posladkali s kostanji.

Na povabilo našega gostitelja, svobodnega slikarja, pobudnika izgradnje Sestrškega kozolca in skrbnika učne poti do Sestrškega jezera g. Branka Gajšta smo si z učenci ogledali tudi njegovo domačo galerijo slik, s katerimi žanje odlične uspehe v bližnji in daljni okolici.

Sedemindvajset navdušenih kolesarjev se je tik pred mrakom varno vrnilo na izhodiščno točko pred našo oranžno lepoticco, kjer smo se dogovorili, da kolesarsko popoldne zagotovo še ponovimo.

Velika zahvala velja g. Branku Gajštu, ki je kolesarski izlet popestril z zanimivostmi iz kulturne dediščine naših prednikov, ki so živeli prav na tleh, po katerih se sprehajamo in kolesarimo še danes. Etnološka zbirka na Sestrškem

kozolcu si zasluži veliko pohvalo in je vredna vsakega ogleda.

Petra Dolenc, mentorica kolesarskega krožka
Foto: Kočevar

Izlet na Celjsko kočo

V soboto, 23. 10. 2021, so se mladi planinci OŠ Majšperk povzpeli na Celjsko kočo. Pot jih je vodila deloma po cesti, deloma po gozdni poti, na nadmorski višini med 240 m in 652 m.

Med potjo smo se odpočili, osvežili in pomalicali pri Trobiševi bukvi. Na pobočju nad tem mogočnim drevesom so vodni izviri, katerih osvežujoča voda je domiselno speljana »skozi« deblo drevesa, zato ta bukev prav gotovo spada med čudovitejše stvaritve narave na Slovenskem. Med sestopom v dolino smo se ustavili še na Starem gradu v Celju, kjer so se odvijale viteške igre. Ogledali smo si streljanje z lokom, mečevanje, se spogledovali z grajskimi princesami, si ogledali postopek tiskanja knjig v grajski tiskarni in se sprehodili po viteškem taboru. Kljub ne najugodnejšemu vremenu nam je planinski izlet na Celjsko kočo pod okriljem Planinskega društva Majšperk pustil nepozabne spomine.

Petra Dolenc, mentorica mladih planincev

Reci nasilju ne!

V ponedeljek, 15. 11. 2021, nas je na šoli obiskal policist g. Damjan Bračič iz PU Podlehnik. Prišel je z namenom, da nam pove nekaj več o nasilju, katere vrste nasilja poznamo in kako ga preprečimo.

Naučili smo se, da poznamo psihično, fizično, verbalno in spolno nasilje. Psihično nasilje je nasilje, ki vpliva na človekovo psihično stanje (zmerjanje, žaljenje, norčevanje ...). Posledice niso vidne na zunanosti. Fizično nasilje se občuti na telesu (pretepanje). Posledice so modrice, zlomi in še veliko drugih. Verbalno nasilje – uporaba grobih besed, vpitje ... Spolno nasilje so različna otipavanja in posilstva. Vse te vrste nasilja pri žrtvi pustijo psihične posledice, ki so lahko tudi tako velike, da žrtev naredi samomor. Nobenega nasilja ne smemo podcenjevati.

Ko opazimo, da se nad komerkoli izvaja nasilje, smo ga dolžni takoj prijaviti. Lahko pokličemo TOM telefon (116 111), policijo ali pa povemo učitelju. Ne smemo pa pustiti, da žrtev trpi. Če pa smo nasilja deležni tudi sami, ga ne smemo vračati, saj lahko pride do neskončnih spopadov. Mladoletnik, ki izvaja hujše oblike nasilja, je poslan v polboljševalni dom.

Hvaležni smo policistu, ki nam je predstavil številne oblike nasilja, ki se dogajajo okrog nas, a jih ne opazimo ali pa jih ne znamo opredeliti kot nasilje. Mislim, da bom odslej bolj pozoren na ljudi okrog sebe in opazil morebitne spremembe vedenja, ki so posledica nasilja. RECI NASILJU NE!

Martin Kropec, 9. b

Da bi lažje razumeli pomen nasilja, nam je g. policist predstavil različne primere. Eden izmed njih je bil ta, ko se je

v eno izmed haloških šol pridružil mestni otrok in ga novi sošolci niso sprejeli v svojo družbo. Počutil se je žalostnega in osamljenega. Ob tem je poudaril, kako pomembno je svojo stisko zaupati odrasli osebi, s pomočjo katere se lahko nastala neprijetna situacija razreši. Ta primer se me je najbolj dotaknil, saj bi se tudi sama ob tem slabo počutila in si tega ne bi želela.

Ob predavanju sem se naučila, da je vsako informacijo o nasilju treba jemati zelo resno in ob njej pravilno odreagirati, saj lahko s tem preprečimo nadaljnje izvajanje ali stopnjevanje nasilja. Prav tako je zelo pomembno, da imamo vsaj eno zaupno osebo (starši, učiteljica, svetovalna delavka v šoli, prijatelji ...), ki se ji v podobnih primerih lahko zaupamo.

Kaja Adam, 6. b

Likovno ustvarjanje

Likovni krožek je namenjen dodatnemu likovnemu ustvarjanju med šolskim letom. Predstavljamo vam plakate, nastale za natečaj Lions kluba Slovenija. Letošnji 34. natečaj (na svetovni ravni) je znan pod naslovom Vsi smo povezani. Mladi so razmišljali o stvareh, ki nas navkljub pandemiji povezujejo med seboj in z različni skupnostmi.

Julija Potočnik: Plakat miru

Prvo letošnje delavnico za nadarjene smo namenili najstarejšemu tipu gledališča, to je senčnemu gledališču. Ogleдали smo si predstavitevni video profesionalcev pri ustvarjanju likov in igri, nato pa se v vlogi lutkarjev preizkusili tudi sami. Vsak je izdelal svoje senčno gledališče ter si zamislil like predstave. Na koncu smo vsi skupaj uživali v improvi-

zirani izvedbi posamezne predstave. Dodobra nasmejani in podkrepljeni z novo izkušnjo smo odšli domov v poznih popoldanskih urah.

V novembru smo na šoli izvedli tudi likovno delavnico kle-sanja v siporeks. Učenci so v roke vzeli kladiva, dleta in pile ter po lastnih željah oblikovali kiparske izdelke.

Majda Črešnik, prof. likovne umetnosti

Na šolska vrata je potrkala jesen

*Spet prišla je k nam jesen,
vsa v škrlat odeta,
bogata s svojimi darovi
in naznanila, da je počitnic konec.*

Vsak konec ima nov začetek. Počitnice so se poslovile. Sončni dnevi se počasi umikajo in dajo prostor jesenskim. Tako je 1. septembra jesen tiho potrkala na šolska vrata. Vsa vesela, da je počitnic konec, da ne bo več sama, je šola na široko odprla svoja vrata in jesen ter mlade učenjake povabila v svoje prostore. V novo šolsko leto smo zakorakali pogumno in veselo, predvsem pa z željo in upanjem, da nam ne bo treba delati od doma, in upoštevajoč vse ustrezne ukrepe za preprečevanje širjenja virusa, ki nam preprečuje brezskrbno otroštvo.

Že prvi šolski dan smo odgovorno začeli z delom. Imeli smo dan dejavnosti in se seznanili z delom. Pripravili smo dobrodošlico učencem, ki so prišli v prvi razred. Zaželeli smo jim veliko uspehov in prijetno počutje na naši šoli.

Delo se je začelo zares. Na začetku smo najprej temeljito ponovili in utrdil snov prejšnjega razreda. Kaj kmalu pa smo začeli spoznavati in usvajati nova znanja. Veli-ko smo se učili v naravi, kjer lahko opazuješ, poslušáš, raziskuješ, urejaš, primerjaš in sodeluješ s sošolci.

Poleg pouka potekajo na šoli še mnoge druge dejavnosti. Vsi učenci so imeli 15. 9. naravoslovni dan Jaz in digitalni svet, kjer so med drugim spoznavali tudi varno uporabo interneta in se seznanili z 10 pravili za varno uporabo spleta. Na športnem dnevu smo 24. 9. prehodili del Stoperške planinske poti. Učenci 3. in 4. razreda so 23. 9. pokazali znanje na šolskem tekmovanju iz logike. Dosegli so lepe rezultate. Zadnji dan v septembru smo bili v kinu Maribox. Učenci od 1. do 3. razreda so si ogledali risani film Viking Viki, učenci 4. in 5. razreda pa risani film Krudovi.

ln že je bil tu mesec oktober. Veselo in pogumno smo prihajali v šolo in se veselili novih izzivov. Od 4. do 8. oktobra je bil teden otroka. Ta teden smo posvetili prijateljstvu, igri, pa tudi resnemu delu. Mentorica skupnosti učencev učiteljica Janja je 6. 10. pripravila sprejem

prvošolcev v skupnost učencev. 12. 10. smo izvedli športni dan Rad imam šport. Športni dan smo imeli na šolskem igrišču, kjer smo imeli igre po postajah. Športni dan smo zaključili s kostanjevim piknikom. Obiskala sta nas tudi dva člana atletskega kluba iz Slovenske Bistrice in nam predstavila atletiko. Nogomet pa nam je predstavil član Nogometnega kluba Majšperk. Bilo je zelo zanimivo, poučno in zabavno. Vsem trem športnikom se iz srca zahvaljujemo za obisk in zanimivo predstavitev. Pred prazniki in jesenskimi počitnicami smo obiskali spominska obeležja, prižgali svečke in se poklonili učiteljici Elizabeti Kukovec.

Ni kaj, že so bile tu jesenske počitnice, ki pa se jih za spremembo nismo preveč veselili, saj nismo vedeli, kako bo s poukom po počitnicah. Koronavirus se je ponovno začel širiti. Na našo veliko srečo smo se po počitnicah vrnili v šolske klopi. Učenci so 5. 11. tekmovali na šolskem tekmovanju Matemčec, 9. 11. pa so učenci od 4. razreda dalje tekmovali za Cankarjevo priznanje. Učenci 4. razredov so 8. 11. odšli v LŠN na Debeli Rtič. Imeli so se zelo lepo in nepozabno.

Čas teče in nič ne reče. In že je pred nami december.

Zima in prazniki že trkajo na vrata. Izdelali bomo okraske, krasili in skušali preživeti čim boljše praznične dni. Zadnji dan pouka v tem letu bo praznično obarvan. Srčno si želimo, da ga preživimo v šoli.

Bliža se torej čas radosti, veselja, želja. Čas, ko se ozremo nazaj in naprej v prihodnost. Čas za lepe misli in želje. Čas, ko se zahvalimo za vsa dobra dela in pomoč. Ob tej priložnosti se učenci in učiteljice po-

družnične šole Stoperce zahvaljujemo KORK Stoperce. Našim učencem so podarili denarno pomoč za šolo v naravi in plavalni tečaj v vrednosti 20 evrov za vsakega učenca. To pa še ni vse. Podarili so nam tudi 350 evrov za nabavo novega prenosnega računalnika. Iz vsega srca se jim iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo se vsem, ki nas spodbujate in nam pomagata.

Učenci in kolektiv podružnične šole Stoperce za bližnje praznike voščimo vsem vse dobro. Želimo veliko zdravja, sreče, miru, zadovoljstva in lepih dni. Naj vam novo leto prinese čim več lepih stvari. Lahko je prijazen pogled, lahko je stisk roke, lahko je bežen nasmeh in upanje, da se vam uresničijo vse plemenite želje. Uspeh naj vam povsod sledi, sreča, veselje, ljubezen naj med vami tli.

Milena Širec, vodja podružnične šole Stoperce

Pisana jesen na podružnici Ptujška Gora

*Je botra jesen v deželo prišla,
z dežjem in vetrom nas obdarila.
V polje in gozd bila urno zavila,
barve jesenske povsod nam razlila.*

Kot je jesen obogatila naše kraje s pisanimi barvami in svojimi darovi, tako je tudi učencem prinesla lepe spomine na preživet čas v šoli. Veliko smo doživeli, izkusili, se prav lepo imeli. Izvedli smo različne dneve dejavnosti in realizirali različne ideje. Za učence prvošolce smo pripravili kratko prireditev in jih sprejeli v šolsko skupnost. Okušali smo slastne pečene kostanje. V Mariboru smo si z učenci od 1. do 5. razreda ogledali kino predstavo in doživeli lepo izkušnjo v drugačni kulturni ustanovi. V tednu otroka so nas na šoli obiskali člani različnih športnih društev in nam predstavili izbrane športe. Tega dne smo se resnično razgibali in poskrbeli za svoje zdravje. Škoda samo, da nam še vreme ni bilo naklonjeno. Tretji petek v novembru smo bili del vseslovenske akcije – tradicionalnega slovenskega zajtrka, s katerim smo začeli naš dan. V nadaljevanju smo se preizkusili v peki in smo po razredih iz jabolk

pripravili zdrave in okusne sladice. Mamljive vonjave iz šolske jedilnice so zagotovo dosegle tudi kakšnega našega soseda ali sosedo ...

Če smo se v preteklem letu »izmazali« brez karantene na šoli, se to jesen to žal ni zgodilo. Z učenci 1. in 2. razreda smo nekaj časa (pred jesenskimi počitnicami in po njih) izvajali delo na daljavo. Ker je bilo to za nekatere prvo srečanje z izobraževanjem na daljavo, moram zapisati, da nam je šlo odlično. Lepo smo sodelovali, se videvali na videosrečanjih, kjer smo si imeli veliko povedati in precej za postoriti. Naloge in aktivnosti so učenci večinoma sproti opravljali in bili pri tem tudi uspešni. Žal so vmes v karanteno odšli še »ta veliki« učenci, zato je bilo nekaj časa v okolici šole precej mirno. A se je otroški živčav hitro vrnil.

V sredini novembra smo bili postavljeni pred nov izziv – samotestiranje v šoli. Učenci to nalogo opravljajo suvereno, odgovorno, brez težav, za kar se zahvaljujemo vam, dragi starši, ker ste jih tudi vi doma pripravili na to.

Ko smo v šoli, z učenci izkoristimo ugodno vreme, in če le ne piha preveč, se podamo na rekreativni sprehod v okolico šole. Z rekreativnim sprehodom mimo grede utrjujemo cilje vzgojno-izobraževalnega dela. Tako smo lahko uživali v čudovitih barvah jeseni, opazovali spremembe v okoliških življenjskih prostorih in si seveda prezračili glave za nadaljnje šolsko delo.

Ker se bliža čas praznikov, bomo praznično vzdušje prenesli tudi v šolo in razrede, sodelovali bomo pa tudi pri okrasitvi smrekice na trgu Ptujške Gore. To je tudi čas, ko se ljudje ozremo v preteklost in z upanjem pogledujemo v prihodnost. Učenci in zaposleni na POŠ Ptujška Gora se zato iskreno zahvaljujemo vsem, ki nam stojite ob strani in hodite z nami. Želimo si, da bodo naši skupni koraki tudi v prihodnosti tako ubrani. Ostanite zdravi!

Majhni in veliki vam iz srca želimo, da najdete tiste drobne poti, ki vodijo od srca do srca. In tiste, ki peljejo k uspehu, sreči, zdravju in zadovoljstvu. Vse najlepše v prihajajočem letu vam želijo učenci in zaposleni POŠ Ptujška Gora.

Barbara Rajh, vodja podružnice

VRTEC

Pomežik jeseni

Prvi jesenski dan, 23. september, smo obeležili z množičnim tekom otrok ob dnevu slovenskega športa in sadnim piknikom. Z otroki smo se pogovarjali o pomenu zdravega načina življenja, jih oblekli v določeno barvo majčke in se z njimi odpravili na igrišče Breg. Vsaka skupina je poiskala svojo barvo in se pripravila na skupinski tek. Vodja Niko je z vsako skupino odtekel po označeni progi množični tek (100 ali 200 metrov). Vsi otroci so drug drugega spodbujali in navijali v tekmovalnem duhu. Po končanem teku je vodja teka podelil vsaki skupini priznanje »Začni mlad, tek-muj pošteno«. Priznanje smo ob vrnitvi v vrtec izobesili na oglasno desko pred svojo igralnico. Lep jesenski dan se je

nadaljeval s sadnim piknikom. Vsaka skupina je ob pladnju različnega sadja spoznavala in uživala v okusih sadja, ki pomaga ohranjati zdravje. Veselo rajanje ob otroški glasbi so popestrili varovanci društva Sonček. Skupaj z nami so prisostvovali najbolj množičnemu otroškemu tekaškemu dogodku v Sloveniji.

Vzgojiteljica Tatjana Bele

Obnovljena stenska poslikava v vrtcu

Oktobra leta 2014 je v tednu otroka na pročelju vrtca nastala velika stenska poslikava (2,5 m x 5 m), ki jo je naslikal Gregor Samastur. Poslikavo so s skupnimi močmi po sistemu pobarvanke pobarvali otroci vrtca z vzgojiteljicami in uporabniki VDC Dornava (Milan, Dra-

go in Rajko). Na stenski poslikavi so bile narisane živali takratnih šestih skupin: Polžki, Čebelice, Žabice, Muce, Pikapolonice in Metulji. V šolskem letu 2015/2016 smo dobili sedmo skupino Ježki in takrat nam je slikar narisal še ježka.

Slika je izpostavljena vsakodnevним vremenskim razmeram in je bila potrebna obnove. Obnovo slike smo načrtovali spomladi v šolskem letu 2019/2020, v okviru projekta Korak k sončku, vendar obnove nismo izvedli, ker je prišlo do zaprtja vrtca zaradi epidemije. V letošnjem šolskem letu smo dobili novo skupino, zato smo se odločili, da če bo le mogoče, uresničimo obnovo in dopolnimo sliko.

V tednu otroka smo imeli v vrtcu slikarski dan – slikanje s slikarjem Gregorjem Samasturjem in obnovo slike na pročelju fasade. V čudovitem sončnem vremenu smo okrog vrtca postavili slikarska stojala in na ograjo pritrdili

kartone, na katere so otroci vseh skupin risali s kredami in voščenkami. Otroci starejših skupin so pod vodstvom slikarja in vzgojiteljev barvali sliko na fasadi vrtca. Barve za obnovo fasade sta prispevala Gregor Samastur in Sašo Gajšt. Pri delu so nam pomagali tudi uporabniki Zavoda Dornava. Na stenski poslikavi našega vrtca so naslikani: polžek, čebelici, žabici, muci, ježek, pikapolonica, metulja in nova gosjenica.

Hvala slikarju Gregorju Samasturju in uporabnikom Zavoda Dornava, da so obnovili sliko. Tudi v prihodnje si želimo še več takšnih druženj in sodelovanja.

Barbara Vedlin, pomočnica ravnateljice za vrtec

Teden otroka: »Razigran uživaj dan!«

Teden otroka je projekt Zveze prijateljev mladine Slovenije, ki se začne vsak prvi ponedeljek v mesecu oktobru in traja sedem dni. Teden otroka vsako leto praznujemo tudi v vrtcu. Vodilo letošnjega tedna otroka je bilo »Razigran uživaj dan!«. Tako se začne tudi vsak dan v našem vrtcu. Nikoli nam ni dolgčas, vedno je pestro, zanimivo in vsak dan zelo razigrano. V tednu otroka se je zvrstilo zelo veliko različnih dejavnosti. Kako se je začel naš dan? Začel se je z jutranjim razgibavanjem ob glasbi in se nadaljeval po zajtrku. Kaj vse smo počeli, pa lahko preberete v nadaljevanju.

V ponedeljek smo imeli slikarski dan s slikarjem Gregorjem Samasturjem in uporabniki VDC Dornava. Vzgojiteljice smo otrokom pripravile prava slikarska stojala, na katerih so lahko slikali s kredami. Zelo so uživali, kajti veliko se jih je prvič srečalo s slikarskimi stojali. Obnovili smo tudi veliko stensko sliko, ki si jo lahko ogledate, če se sprehodite mimo našega vrtca. V torek in sredo smo nadaljevali dan z dramatizacijo Jabolko in poustvarjanjem po dramatizaciji. Rezali smo iz barvnega papirja, lepili, slikali in na veliko ustvarjali. Nastalo je veliko lepih in zanimivih izdelkov.

V četrtek smo si privoščili nabodalca iz jabolk. Otroci iz starejših skupin so si nabodalca pripravili sami in jih z velikim veseljem tudi pojedli. Otrokom iz mlajših skupin

pa so na pomoč pri pripravi nabodalca priskočile vzgojiteljice. Ker v vrtcu ne manjka glasbe, smo rajali ob pesmi Mojce Robič 5 jabolk.

Ves teden smo pridno nabirali kostonje in petek je bil namenjen kostonjevemu pikniku. Kljub slabemu vremenu smo se celo dopoldne sladkali s pečenimi kostonji. Teden je minil, kot bi mignil s prstom. Otroci so vsak dan uživali in z veseljem sodelovali v različnih dejavnostih, kar je najbolj pomembno.

**Doroteja Drevenšek,
vodja dejavnosti v tednu otroka**

Jesenski cici planinski izlet

Leto je naokoli in cici planinci zopet hodimo na izlete, opazujemo naravo in se sprehajamo po naši lepi občini. Otroci spoznavajo in neposredno opazujejo spremembe v naravi. Na izlete gremo v vsakem letnem času, spoznamo pa tudi plezanje in plezalno steno.

Prvi jesenski cici planinski izlet je že za nami. Ob upoštevanju predpisov in priporočil smo ga izvedli brez težav. Na sveže, malo megleno jesensko jutro smo se odpravili na pot. Udobno oblečeni in obuti smo krenili proti lovskemu domu. Pot nas je peljala po nasipu do Majšperka. Tam smo zavili proti Stanečki vasi in nato v hrib do ribnika in lovske koče. Hodili smo skozi gozd in med potjo opazovali drevesa, poslušali različne glasove živali in ugotavljali, kateri glas pripada kateri živali. Pod nogami so šumeli listi, ki so popadali z dreves. Zelo prijetno je bilo hoditi po listju, ki so ga otroci pobirali in metali v zrak. Pri tem so uživali in se na ves glas smejali. Ko smo prispeli do lovskega doma, smo imeli malico. Odprli smo nahrbtnike in se posladkali ter odžejali. Otroci so še malo tekali in se zabavali, nato

smo pospravili za sabo, kot to počnejo pravi planinci. Po isti poti smo se vrnili v vrtec. Malo utrujeni, vendar polni prijetnih vtisov smo izvedli naš prvi cici planinski izlet.

Mentorica cici planincev vzgojiteljica Vlasta Leskovar

Dobrodelnost se začne v vrtcu

Prijaznost, dobrodelnost in medsebojno sodelovanje so vrednote, ki vodijo v lepši jutri, zato jih velja razvijati že pri najmlajših. Tako smo se v vrtcu odločili, da bomo v letošnjem šolskem letu sodelovali v nekaterih projektih, ki otroke učijo dobrodelnosti, hkrati pa bomo oziroma smo s tem nekaterim polepšali dan in morda podarili upanje na boljši jutri.

V okviru mednarodnega dneva prijaznosti, ki ga obeležujemo 13. novembra, smo v vrtcu barvali kamenčke. Ambasador tega dne v Sloveniji je društvo Humanitarček, ki je že leta 2018 začelo s kampanjo barvanja kamenčkov. Njihova ideja je, da z 10.000 kamenčki polepšajo Slovenijo z nasmehom. Letos smo se odločili,

da bomo del te kampanje tudi mi. Vsak otrok v vrtcu je pobarval ali porisal kamenček, ki ga je podaril naprej. Siv, neugleden kamenček, oblečen v barve, je tako narisal nasmeh na obraz vsakemu, ki ga je dobil. Otroci so spoznali, da nas prijaznost nič ne stane, ko pa jo delimo z drugimi, postane neprecenljiva.

Prav tako smo se v vrtcu odločili, da bomo podprli projekt g. Denisa Opatiča »Otroci za otroke«, ki v mesecu decembru podarja otrokom rabljene plišaste igrače in jim tako polepša praznike. K sodelovanju smo spodbudili tako otroke kot tudi njihove starše in tako zbrali veliko količino igrac, ki se jih bodo lahko razveselili drugi otroci. Zahvaljujemo se vsem, ki so sodelovali pri

projektu in v vrtec prinesli igrače, ki bodo zagotovo našle tople druge dom. Pri tem se zahvalujemo tudi PGD Majšperk, ki nas je podprlo in nam omogočilo, da smo igrače lahko varno pripeljali na zbirno mesto.

S tema dvema akcijama naša dobrotelost še ni zaključena. Odločili smo se, da bomo podprli tudi projekt društva UP-ornik »6.000.000 ladij za 6.000.000 žrtev«. Projekt je nastal v spomin na žrtve genocidov ter današnje žrtve človeške ignorance najranljivejših v družbi. V okviru projekta bomo izdelovali ladvice iz odpadnega papirja, ki jih bodo v društvu pozneje razstavili, nato pa

ladvice poslali v reciklažo in zbrani denar namenili ljudem v stiski. Ker za to potrebujemo le nekaj časa in kanček spretnosti, vas na tem mestu vabimo, da se nam pridružite. Zbiranje bo potekalo do aprila. K sodelovanju lahko pristopite tako društva ali organizacije kot tudi družine ali posamezniki. Če se odločite za sodelovanje, stopite v stik z nami, saj bomo veseli vsakršnega sodelovanja. Ne pozabimo, da lahko z majhnimi dejanji delamo velike stvari. Že samo prijazen pogled ali topel nasmeh lahko delata čudeže.

Kaja Valand, vodja dejavnosti

Čarobni gozd

V mesecu oktobru smo za otroke vrtca Majšperk pripravili dejavnost Čarobni gozd. Lani je zaradi razmer ta dejavnost odpadla. Letos pa smo se odločili, da jo izvedemo, seveda ob upoštevanju vseh predpisov in priporočil. Dan pred obiskom čarobnega gozda so vzgojiteljice v vrtcu izvedle čarobne dejavnosti in otroke pripravile na obisk prijaznih čarovnic v njihovem gozdu. Otroci so izdelovali črne mačke in izrezovali pajke, ki so jih prilepili na mrežo. Pri tem so uživali in se že veselili naslednjega dne. Naslednji dan so se v dopoldanskem času otroci obuli in oblekli ter se podali do gozda v bližini vrtca. Tam so

jih pričakale prijazne čarovnice. Prebrale so jim zgodbi, se z njimi pogovarjale in jih pogostile z jabolki, piškoti in sokom. Z zanimanjem so poslušali zgodbi in sodelovali v pogovoru. Otroci se niso bali, bili so radovedni, vedoželjni ter so z zanimanjem poslušali in opazovali. Veliko je bilo smeha. Otroke oddelka Ježki sta dve čarovnici obiskali kar v šoli, saj je njihova pot do gozda daljša, poleg tega pa je bilo še vreme nepredvidljivo. Zaradi trenutnih razmer so otroci prihajali v gozd po skupinah.

Vodja dejavnosti vzgojiteljica Vlasta Leskovar

KULTURA

Predstavitev knjige Kronika rodbin Frangež in Mesarič

Življenje v Dragonji vasi 22 pod Ptujsko Goro pred 350 leti je bilo in bo ostalo zavito v tančico skrivnosti, čeprav se je 89-letni Leon Mesarič, avtor knjige »Kronika rodbin Frangež in Mesarič«, zaradi svojega nemirnega raziskovalnega duha in še predvsem na pobudo bratranca, ki je bil rojen in živi v daljnih Združenih državah Amerike, odločil pred tremi desetletji, da se bo lotil odgovoriti na večno vprašanje: »Kdo sem?« Pri njegovem 20 let trajajočem raziskovanju in zbiranju podatkov (vmes je za daljše obdobje zaradi službenih obveznosti in bolezni raziskovanje odložil) sta mu izdatno pomagali hči Lea, ki je knjigo tudi oblikovala, in soproga Mira, glasbena pedagoginja, ki mu je dajala moralno podporo in ga velikokrat spremljala na poteh.

»Raziskovanje rodbinskih korenin prednikov je bilo naporno, po svoje pa tudi zanimivo. Podatki so bili nemalokrat zapisani v gotici, latinščini in nemščini. Dokopal sem se do podatkov vse tja do leta 1663. V teh letih se je končala 30-letna vojna na tleh Evrope, kmetje so se upirali zatiranju plemstva, pismenost je bila le 2-odstotna, po slovenskem ozemlju pa je v tem obdobju potoval Janez Vajkard Valvasor. Pri zbiranju podatkov sem se posluževal matičnih knjig, pripovedovanj še živečih sorodnikov, pričevanj s starih fotografij in iz shranjenih porumenelih pisem ... Danes pa so že na voljo matične knjige v škofijskem arhivu v Ljubljani in Mariboru, podatki pa digitalizirani. Pa vendar je danes knjiga tu, ki je zgodba o zmagovalcih – moških potomcih, ki so imeli srečo, da so preživeli nekaj vojn na ozemlju današnje Evrope, in močnih ženah, ki so čuvala kmetije, vzgajale otroke ne glede na to, ali so bile vojne, lakota, bolezni,« je bilo moč povzeti iz nagovora oblikoval-

ke Lee in Leona Mesariča, ki mu je uspelo opraviti izjemno delo – razvozlati kar osem generacij očetovega in maminega družinskega drevesa.

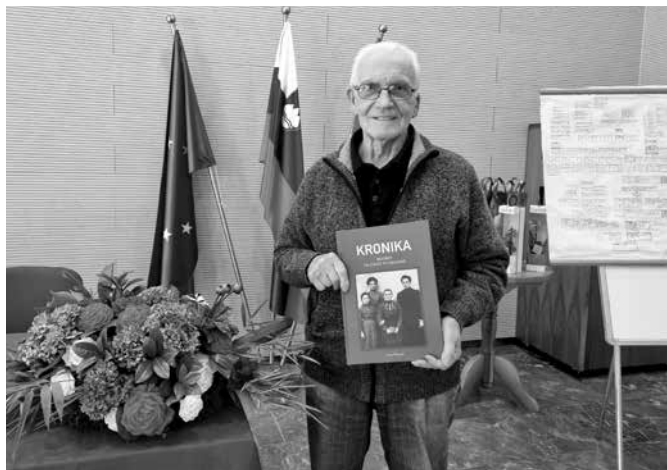
In kdo je Leon Mesarič s turbulentnim življenjskim slogom?

Bili so težki časi; časi, ko so številni Slovenci odhajali s trebuhom za kruhom, veliko jih je odšlo tudi preko luže. Tudi Mesaričeva starša, ki sta se spoznala v Zagrebu, sta iskala tam boljše življenje. Tako se je Leon Mesarič kot prvi od štirih otrok rodil 15. junija 1933 v Zagrebu. Mama Katarina, roj. Frangež, iz Pečk pri Makolah je bila zaposlena kot hišna pomočnica pri bogati zagrebški družini, oče Lenart iz Mostečnega pa je delo knjigoveza v Zagrebu kmalu opustil in se izšolal v Beogradu za financarja. Mlada družina se je zaradi očetove službe in spricho 2. svetovne vojne na naših tleh večkrat selila: iz Zagreba v Podravino, v Prekmurje, nato še na Hajdino in Ptuj. Leon je zelo rad zahajal k babici v Haloze, pa tudi sicer se je pogosto vračal h koreninam na Dravskem polju. Kot najstarejši otrok je prvi zapustil domače mamino ognjišče.

Osnovno šolo je obiskoval v tistih viharjih in izjemno težkih časih v Rogaševcih in Hajdini. Pouk je sprva potekal v slovenščini, po okupaciji pa tudi v nemščini. Na Ptuj je leta 1948 končal nižjo gimnazijo, nato pa se vpisal na Srednjo tehnično šolo v Ljubljani in tam maturiral leta 1951. Po maturi je začel svojo poklicno pot v TAM-u kot metalurški tehnik (1951 do 1954). Leta 1954 je odšel na študij v Ljubljano. Želel je postati pilot, vendar se je zapletlo pri vpisu, zato je vpisal študij na Metalurški fakulteti, ki jo je končal leta 1960 in postal diplomirani inženir metalurgije.

Del rodbine, ki se je zbrala v Majšperku na predstavitvi knjige (foto: Anita Kirbiš).

Leon Mesarič

Za izid »Kronike« sta zaslužni poleg avtorja L. Mesariča tudi hči Lea in žena Mira (foto: Anita Kirbiš).

Po odsluženi vojaščini se je kot štipendist in dipl. inženir zaposlil v Železarni Jesenice, v letih 1972–1974 je bil vodja nove livarne Belt v Črnomlju ter strokovni delavec raziskovalnega oddelka Železarne Jesenice. Nazadnje je bil vodja TOZD Žebjarne v Železarni Jesenice, kjer se je leta 1991 zaradi bolezni tudi upokojil. V tem času je bil avtor in soavtor več tehnoloških inovacij. Bil je tudi politično aktiven. Med letoma 1955 in 1959 je Leon Mesarič obiskoval Srednjo baletno šolo v Ljubljani. Dve leti je bil baletni plesalec v baletnem ansamblu operne hiše v Ljubljani. Svojo športno pot je začel pri Železničarju v Mariboru. Bil je jugoslovanski državni prvak 1. razreda članov v športni gimnastiki ter član slovenske reprezentance (1952). 60 let je bil trener športne gimnastike, bil je tudi trener jugoslovanske in slovenske ženske reprezentance. Še vedno pa je trener gimnastike v TVD Partizanu na Jesenicah. Veliko večšin se je naučil tudi od olimpijca Josipa Primožiča - Toše.

Štiri desetletja je bil jadralni letalec, trinajst let predsednik Letalske šole ALC Lesce ter dvanajst let podpredsednik Letalske zveze Slovenije (ZLOS). Bil je tudi mednarodni sodnik za tekmovanja v jadralnem letenju ter vodja jugoslovanske reprezentance na Svetovnem prvenstvu v padalstvu na Švedskem (1988) ter v Lescah (1990). Njegov športni dosežek v jadralnem letenju je Zlati C z dvema diamantom. Leon Mesarič je deloval tudi kot fotograf. V reviji Krila je v petnajstih letih objavil več sto fotografij z letalskih tekmovanj v Jugoslaviji. Kot član Fotografskega društva Jesenice je sodeloval na številnih fotografskih razstavah v Sloveniji. Danes izdaja knjige in še vedno opravlja delo športnega

trenerja. Ja, to je kleni Leon izpod Ptujске Gore, ki živi v Smokuču na Gorenjskem, kjer se je ustallil s svojo 4-člansko družino in kjer uživa velik ugled. Leon, za katerega še kako drži: »Vedno te ostane nekaj tam, kjer si se rodil.«

Poročna dvorana v Majšperku je bila v soboto, 9. oktobra, prav posebej svečano pripravljena. Ko so bili vsi zbrani – avtor knjige Kronika rodbin Frangež in Mesarič Leon Mesarič, oblikovalka – njegova hči Lea, ki je bila prav tako kot oče izjemno uspešna v športni gimnastiki, ob tem pa še lutkarka, pesnica in likovnica; županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin in rodbina – se je list za listom razgrinjala neverjetna zgodba.

Županja je bila izjemno počaščena, da se je predstavitev knjige zgodila v občini Majšperk, torej v avtorjevih domačih logih. Kot prva je čestitala Mesariču ter mu predala protokolarno darilo. Izjemno se je razveselil stekleničke »modre kavčine«, prve trgatve potomke Stare trte z Lenta, ki je obrodila tudi v Majšperku.

Da je dogodek res dobil svečano noto, ima zasluge moderatorica in vsestranska kulturnica Silvestra Brodnjak iz Skorbe, ki je prav tako pognala korenine iz tega družinskega debla. Še vročo izdajo bogate knjižne zapuščine s posvetili, ki je izšla na 225 straneh in jo krasi čudovita stara fotografija iz leta 1915, je Mesarič ta dan podelil družinam iz obeh rodbin oz. štirih še živčih generacij, ki so z velikim spoštovanjem obračale stran za stranjo. In tik pred izidom je Mesaričeva nova knjiga – avtobiografija, ki bo zagotovo tudi zanimivo branje.

Anita Kirbiš

VARNOST

Pešci v prometu

Pešci spadajo med ranljivejše udeležence v cestnem prometu, zato je zagotavljanje njihove varnosti v cestnem prometu ena izmed prioritet policije. V sklopu tega policisti posvečamo posebno pozornost uporabi odsevnih predmetov, pravilnemu ravnanju v cestnem prometu, upoštevanju omejitev hitrosti v naseljih in odstopanju prednosti pešcem pred označenimi prehodi.

Glavni vzroki prometnih nesreč z udeležbo pešcev so:

- neupoštevanje in odvzem prednosti,
- neprilagojena oz. prehitra vožnja voznikov,
- nepravilnosti pešca.

Zaradi krajših dni in slabše vidljivosti so pešci še posebej ogroženi v jesenskem in zimskem času. Najbolj ogroženi starostni skupini pešcev sta skupini otrok in starejših. Otro-

ci zaradi svoje razposajenosti in nezavedanja nevarnosti, ki preti na njih v cestnem prometu, pri starejših pa prihaja do nesreč zaradi poslabšanja psihofizičnih sposobnosti, slabše sposobnosti za oceno hitrosti in oddaljenosti vozil, pogosto pa tudi zaradi neustrezne barve oblačil in neuporabe odsevnih predmetov.

Za varnejšo udeležbo v prometu vam podajamo nekaj nasvetov.

Pešci:

- poskrbite, da boste v prometu vidni: nosite svetla oblačila in predmete, ki izboljšajo vidnost pešca (odsevne trakove, kresničke);
- upoštevajte prometne predpise: prečkajte cesto na označenih prehodih za pešce, hodite po pločnikih (če obstajajo) oziroma ob levem robu v smeri hoje;
- poskusite predvideti ravnanje drugih udeležencev v prometu.

Vozniki:

- upoštevajte, da so na cestah tudi pešci, odstopite jim prednost;
- hitrost prilagodite razmeram in dosledno upoštevajte omejitve;

- na območjih, kjer se običajno zadržujejo pešci, vozite še posebej previdno (pred šolami, v naseljih);
- izven naselij vozite po sredini voznega pasu, da zmanjšate možnost trka s pešcem, ki hodi ob vozišču.

Viri: www.policija.si, www.wikipedia.org, www.avp-rs.si

Damjan Bračič, vodja policijskega okoliša

Petarda lahko vzame tudi roko

Policisti v predprazničnih in prazničnih dneh že obravnavamo prijave motenja javnega reda zaradi uporabe pirotehničnih izdelkov. Vnovič opozarjamo, da je prodaja pirotehničnih izdelkov dovoljena od 19. do 31. decembra, njihova uporaba pa le od 26. decembra do 1. januarja. Uporaba petard je prepovedana.

Dovoljena je samo prodaja pirotehničnih izdelkov kategorije F1, katerih glavni učinek je pok, v to kategorijo pa spadajo ognjemetni izdelki, ki predstavljajo zelo majhno nevarnost in povzročajo zanemarljivo raven hrupa. Te izdelke je prepovedano uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, zgradbah in vseh zaprtih prostorih. Prav tako je njihova uporaba prepovedana v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet in na površinah, na katerih potekajo javni shodi in javne prireditve. Kot še opozarjajo na Policiji, lahko mladoletniki do 14. leta starosti te izdelke uporabljajo le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov.

Prodaja, posest in uporaba pirotehničnih izdelkov kategorije F2 in F3, katerih glavni učinek je pok in med katere spadajo tudi petarde, pa je prepovedana. Izjema so tisti ognjemetni izdelki kategorije F2, ki predstavljajo majhno nevarnost, povzročajo nizko raven hrupa in so namenjeni uporabi na omejenih območjih na prostem. Tipični izdelki te vrste so rimske svečke, majhna ognjemetna kolesa, bengalične bakle, baterije, rakete in podobno. Te izdelke lahko mladoletniki do 16. leta starosti uporabljajo le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov. Policisti opozarjamo, da lahko nepremišljena, neprevidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov povzroči tudi telesne poškodbe, kot so opekline, raztrganine rok, poškodbe oči in podobno. Prav tako pirotehnični izdelki ne motijo le mnogih ljudi, temveč tudi živali in onesnažujejo okolje. Zato svetujemo, naj se pirotehnika ne uporablja, če pa se tej izkušnji ne morete

Vir: www.delo.si

upreti, uporabljajte pirotehnične izdelke pravilno in tako, da s tem ne motite in ogrožate drugih. Za kršitev določbe o uporabi pirotehničnih izdelkov je za posameznike predvidena globa od 400 do 1200 evrov.

Zaščita pred hrupom: kmalu bo pokalo – prepoved gor ali dol

December je čas obdarovanja, praznikov, druženja s prijatelji, zadnji veseli mesec, preden stopimo v novo leto polni zaobljub in novih dogodivščin. Magični zadnji mesec leta je prav tako čas radosti in veselja, obenem pa je v tem času pod določenimi pogoji dovoljena uporaba pirotehničnih sredstev. Da decembrskih praznovanj ne bi skalili neljubi dogodki, bodimo pri uporabi eksplozivnih sredstev previdni in skrbni.

V prazničnih dneh se ponavadi poveča uporaba pirotehničnih izdelkov. Policisti vsako leto znova opozarjamo na previdnost

pri ravnanju z njimi. Po splošnem mnenju je uporaba pirotehnik v zabavo le posameznikom, ostalim pa je takšno početje nevarno, prav tako pogosto zbuja strah in občutek nelagodja. Nepremišljena in neprevidna uporaba pirotehničnih izdelkov lahko povzroči številne telesne poškodbe, po preteklih izkušnjah pa nesrečam botrujeta predvsem nestrokovno ravnanje in opustitev nadzorstva polnoletne osebe nad mladotniki in otroki, ki pri pokanju uporabljajo različne pripomočke (smodnik, petarde, večje kose karbida, kovinske posode z jeklenimi pokrovi, bencin ...).

Vsako leto prihajajo z urgentnih blokov kliničnih centrov podatki o poškodbah, ki so posledice nespametnega ravnanja s pirotehničnimi sredstvi, pa naj gre za manjše poškodbe, kot so opekline, ali obsežnejše, kompleksne poškodbe, ki imajo funkcionalne in estetske posledice, saj gre za poškodbe kosti in mehkih tkiv (žile, živci, kite, mišice), tkiva lahko propadejo tudi pozneje, zaradi umazanosti ran pa obstaja nevarnost okužb. Najhujše so visokoenergijske poškodbe, pri katerih funkcionalnosti žal ni več mogoče povrniti; sem sodita tudi izguba sluha in vida.

Dve tretjini poškodovanih zaradi pirotehničnih izdelkov je starih od deset do dvajset let. Najstniki so torej izjemno ogrožena skupina. Večinoma gre za poškodbe rok in obraza, nekateri ponesrečenci, dva do trije na leto, bodo posledice čutili vse življenje. Preventivno delovanje se zagotovo izplača. Od začetka tisočletja, ko se je začelo s preventivnimi akcijami na to temo, se število poškodovanih zmanjšuje. Po podatkih z oddelka za travmatologijo ljubljanske kirurške klinike jih je sedaj od deset do petnajst na leto.

Predelava pirotehničnih izdelkov zaradi povečanega učinka, uporaba pirotehnik v drugih predmetih, lastna izdelava in preprodaja so prepovedane. Prav tako so prepovedane petarde. Če kupujete pirotehnične izdelke, to storite pri pooblaščenih trgovcih, pri čemer bodite pozorni na oznako CE. Uporabljajte jih v skladu z navodili proizvajalca in tako, da ne ogrožate zdravja in premoženja. Pri uporabi pirotehnik ni prostora za alkohol, nepremišljenost in objestnost. Policija bo pozorna na kraje, kjer se pirotehnika običajno pogostejše uporablja, in bo proti kršiteljem ukrepala.

Z nadzorom se ukvarja tudi inšpekcija. Nadzore opravlja pri registriranih trgovcih s pirotehniko. Preverja morebitno prodajo teh sredstev brez ustreznih dovoljenj in prodajo prepovedane pirotehniko, na primer petard. Vsako leto po vsej državi opravi večje število nadzorov, tako v večjih trgovskih središčih kot posameznih trgovinah in tudi bolj oddaljenih mestih. Med drugim posebej preverja spoštovanje starostnih omejitev pri

Vir: www.delo.si

prodaji izdelkov, dosledno preverjajo tudi vsako prejeto prijavo. Globe za kršilce so različne; za podjetnike od 2000 do 20.000 evrov, za pravne osebe od 5000 do 50.000 evrov, za odgovorne osebe pravne osebe in podjetnike pa od 400 do 4000 evrov.

Hud stres za živali

V Društvu za zaščito živali opozarjajo na stres, ki ga zvočni in svetlobni učinki pirotehničnih izdelkov povzročijo živalim, tako domačim kot divjim. Lastnikom psov svetujejo, naj jim v stanovanju pripravijo varno zavetje, kamor se bodo lahko skrili. To velja tudi za vse domače živali, ki sicer bivajo zunaj. Živalim naj ponudijo svojo bližino, ob pokanju pa naj jih ne tolažijo, saj s tem lahko še povečajo njihov strah. Za sprehode psov naj izbirajo manj obljudene kraje in ure, ko zunaj ni veliko ljudi. Psi naj bodo na povodcih. Preveriti je treba neoporečnost povodcev, oprsnic in ovratnic, saj se lahko žival ob poku požene v brezglavi beg, poškodovana oprema pa lahko popusti. Če pes ali druga hišna žival vseeno pobegne, naj čim prej obvestijo zavetišče, za objavo pa zaprosijo različna društva in medije. Psi pa še zdaleč niso edini, ki trpijo v tem času. Pirotehnika povzroča dezorientacijo divjih ptic in sprošča strupene emisije, ki jih lahko zadušijo. Negativne posledice čutijo tudi živali na kmetijah in drugi hišni ljubljenci, zato pozivajo, da se v korist živali pirotehniko raje odrečemo. Naj bo ta praznični čas čim lepši tudi za živali, ne samo za nas!

Srečne in zadovoljne, uspehov polne ter predvsem varne praznike vam želi kolektiv Policijske postaje Podlehnik!

Viri: www.policija.si, www.wikipedia.org, www.delo.si

Stanko Vinko, vodja policijskega okoliša

V letu 2022 vam želimo predvsem miru in solidarnosti.

V letošnjem letu smo zaradi epidemije koronavirusa in sprejetih ukrepov o omejitvi gibanja ljudi zaradi preprečevanja okužb primorani prilagoditi tradicijo raznašanja gasilskih koledarjev in osebnih novoletnih voščil občanom.

Ne glede na okoliščine vam bomo dostavili koledar v skladu s preventivnimi ukrepi. Za pomoč občanom in občanom smo vedno pripravljeni in se ustrezno odzovemo.

Vesele božične praznike in srečno v letu 2022.

Spoštovani občani in občanke Občine Majšperk,

naj vas v letu 2022 pot vodi k ljubezni, sreči, zdravju in zadovoljstvu, božič pa napolni dušo z mirom in veseljem.

Iskrene čestitke ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Ponosno ga praznujmo z visoko dvignjenimi slovenskimi zastavami.

OO SDS Majšperk

SDS

SLS

Spoštovane občanke in občani,
želimo vam mirne,
vesele božične praznike,
obilo zdravja, sreče in ljubezni
ter veliko osebnih in poslovnih
uspehov v letu 2022.

Občinski odbor SLS Majšperk

Spoštovane občanke in občani!

Želimo vam vesele božične praznike,
veliko uspehov in zdravja v letu 2022.

OO DeSUS Majšperk

N.Si

Vsem občankam in občanom želimo
blagoslovljene božične praznike ter miru,
zdravja in potrpežljivosti v letu, ki prihaja.

Nova Slovenija

Naročnik: SD, Levstikova ul. 15, 1000 Ljubljana

**NAJ BO 2022
NOV ZAČETEK**

**VESELE PRAZNIKE IN
SAMO DOBRO V LETU 2022.**

100 let
1921-2021

**LOVSKA DRUŽINA
DRAVINJA - MAJŠPERK**

*Naj vam leto 2022 spremeni sanje
v resničnost in naj se trud
izkaže v dosežkih.*

**Vesel Božič in srečno 2022
vsem občanom želi
LD Dravinja- Majšperk**

ROK ZA ODDAJO ČLANKOV

Vse bralke in bralce obveščamo, da bo naslednja redna številka Majšperčana izšla pred veliko nočjo, zato je treba članke oddati najkasneje do **nedelje, 20. marca 2022**, in sicer na e-naslov glasilo.majsperscan@gmail.com. Člankom pripišite 2 kvalitetni fotografiji. **Uredništvo si pridržuje pravico do tega, da nekvalitetnih fotografij ne objavi.** **Nekrolog v občinskem časopisu je namenjen spominu na najstarejšega občana ali občanko občine Majšperk in spominu na prejemnike občinskih priznanj oziroma posameznike, ki so pomembno prispevali k razvoju kraja.** Veselimo se vašega sodelovanja.

Leo Gajser, dobitnik županjinega priznanja

Ob letošnjem občinskem prazniku je bil dobitnik županjinega priznanja tudi Leo Gajser, pokalni prvak Slovenije 2020 v motokrosu v kategoriji do 50 kubičnih centimetrov. Ker je bil v času podelitve odsoten, ga je gospa županja dr. Darinka Fakin v sredo, 13. 10. 2021, sprejela v prostorih Občine Majšperk. Na sprejemu mu je predala priznanje ter mu zaželela obilo uspehov tudi v prihodnje.

Leo Gajser je letos osvojil že drugi naslov pokalnega prvačka Slovenije. Leo je član motokros akademije Sašo Kragelj. V pripravljalnem delu na letošnjo sezono si je sicer zlomil

ključnico, vendar sta mu pogum in vztrajnost pomagala, da je lahko v mesecu maju znova sedel na motor in odpeljal prvo dirko pokalnega prvenstva Slovenije, ki se je odvijala v Šentvidu pri Stični. Tam je osvojil prvo mesto, kar se je kljub številnim oviram dogajalo tudi v nadaljevanju sezone. Udeležil se je tudi državnega tekmovanja na Hrvaškem, kjer je ugnal vse tekmece in zmagal. Osvojil je vse, kar se je dalo osvojiti. Požrtvovalnost in sodelovanje sta ključ do končnega uspeha.

Nataša Letonja in Gordana Kojc

Varno in brezskrbno ...

www.vargas-al.si

70-letnica skupnega življenja zakoncev Vinkler s Slap

Zakonca Milena in Leopold Vinkler s Slap sta 24. novembra 2001 v dvorani Občine Majšperk obnovila svojo zakonsko zvezo po 50 letih skupnega življenja. 26. novembra 2011 sta postala bisernoporočenca in s tem potrdila 60 let skupnega življenja. 26. novembra 2016 sta potrdila 65 let skupnega življenja. Po petih letih sta v soboto, 27. novembra, ponovno zbrala svoje najbližje, tokrat na praznovanju svojega jubileja ob 70-letnici skupnega življenja. Čeprav smo o njunem življenju že pisali v našem glasilu, je prav, da jima namenimo nekaj besed.

Jubilantka Milena se je rodila 26. aprila 1932 v Mariboru. Svoja otroška leta je preživljala s svojima starejšima sestrama, osnovno šolo pa je obiskovala na Ptujski Gori. Po končanem šolanju se je zaposlila v Tovarni volnenih izdelkov Majšperk, kjer je kot tkalka delala kar 35 let, torej vse do upokojitve. Jubilant Leopold se je rodil 4. novembra 1927 v Stanečki vasi, kot četrti otrok. Skupaj s staršema je štela njihova družina kar dvanajst članov. Osnovno šolo je obiskoval v Majšperku. Po šolanju je služil pri kmetu v Sveči. Po končani 2. svetovni vojni je odslužil svojo obveznost domovini, kasneje pa se je za-

poslil v takratni Tovarni volnenih izdelkov Majšperk, kjer je kot mojster v pripravi delal vse do upokojitve.

Njuna skupna življenjska pot se je pričela ravno na delovnem mestu. Svojo ljubezen sta okronala 24. novembra 1951. leta na Ptujski Gori pred matičarjem, pred Bogom pa 25. novembra 1951, prav tako na Ptujski Gori. Jubilantom Mileni in Leopoldu sta se v zakonu rodila sinova Miran in Bogdan. Danes ju razveseljujejo vnuki Marko, Boris, Blaž in Simon ter pravnuki Aleks, Živa, Žana in Melanni.

V kratkem nagovoru ob krajši slovesnosti je gospa županja dr. Darinka Fakin s ponosom povedala, da je izredno vesela, da prisostvuje tudi ob tej slovesnosti, tako kot je sodelovala pri slovesnosti ob 50-letnici, 60-letnici ter 65-letnici njunega skupnega življenja. Ob tem lepem jubileju je zakoncema čestitala ter jima izročila plaketo. Zaželela jima je še veliko let skupnega življenja, predvsem pa obilo zdravja.

Draga jubilanta Milena in Leopold Vinkler, ob 70-letnici vajinega skupnega življenja še enkrat iskrene čestitke. V imenu občine vama želimo, naj vaju zdravje spremlja tudi na nadaljnji skupni poti.

Nataša Letonja

Jubilanta Milena in Leopold Vinkler (foto: Vinkler)